

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12.7.2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Olgy Smrčkové a přísedících Marie Brůnové a Jaroslavy Sýkorové **t a k t o :**

Obžalovaný

██████████ XXXXX,

nar. ██████████ v XXXXX XXXXX, trvale bytem ██████████, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha - Pankrác,

j e v i n e n, ž e

dne 18.12.2016 po 11.20 hodin v místě svého trvalého bydliště v obci ██████████ č. XXXXX, okres XXXXX XXXXX, nejdříve napadal a vyhrožoval rodinným příslušníkům, což oznámila jeho matka ██████████, nar. ██████████, na linku č.158, a poté, co na místo přijela hlídka Obvodního oddělení Policie ČR XXXXX XXXXX ve složení nrap. ██████████, nar. ██████████, a prap. ██████████, nar. ██████████, která byla oblečena ve služebních stejnokrojích s označením Policie, prap. ██████████ měl navíc reflexní bundu žluté barvy s černými doplňky a s reflexními stříbrnými pruhy výrobního označení „bunda DP 05 PČR“, poté, co byl

obžalovaný vyzván, aby svého jednání zanechal, této zákonné výzvy neuposlechl, nejdříve násadou od koštěte udeřil nejméně střední silou do oblasti úst proti němu důvodně zakročujícího policistu nrap. [REDAKCE] a způsobil mu tržnou ránu na spodním rtu s téměř kompletním odtržením sliznice a podslizniční vrstvy od výstelky dutiny ústní s obnažením skeletu dolní čelisti, v důsledku čehož proti němu zakročil za použití teleskopického obušku prap. [REDAKCE], na což reagoval obžalovaný tím, že ho úmyslně bodl silou nejméně střední intenzity kuchyňským nožem o délce čepele 16 cm do oblasti břicha, v úmyslu ho usmrtit, když mu způsobil bodnořeznou ránu s prakticky shodnou délkou bodného kanálu pronikající 10. mezižebřím v přední podpažní čáře vlevo do dutiny břišní s téměř kompletním přetětím slezinné žíly, natětím slezinné tepny a horní hrany slinivky břišní na rozhraní těla a ocasu do hloubky asi 1 cm, zakrvácení dutiny břišní a šok z krvácení, přičemž při následném život zachraňujícím operačním výkonu bylo nutné odejmout slezinu, když bez včasné specializované chirurgické lékařské pomoci by došlo ke smrti poškozeného, poté proti němu zakročil nrap. [REDAKCE], kterého obžalovaný bodl stejným nožem nejméně střední silou do zadní části hrudníku vpravo, v úmyslu ho usmrtit, přičemž mu způsobil hluboké bodnořezné poranění pronikající 9. mezižebřím vpravo vzadu v lopatkové čáře do dutiny hrudní a do dolního laloku pravé plíce s následným rozsáhlým hemothoraxem pravé pohrudniční dutiny, přičemž poškozený [REDAKCE] na následky těchto zranění dne 20.12.2016 zemřel, když bezprostřední příčinou smrti byl otok mozku při jeho nedostatečném zásobení kyslíkem při zakrvácení dutiny hrudní v důsledku bodnořezného poranění pravé plíce,

t e d y

dílem jiného úmyslně usmrtil, dílem dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému usmrcení jiného, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo, uvedený čin spáchal na dvou osobách a na úřední osobě při výkonu její pravomoci,

t í m s p á c h a l

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. a), písm. d) trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

Podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) let.**

Podle § 56 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné protitoxikomanické léčení v ústavní formě.**

Podle § 101 odst. 1, písm c), odst.4 tr. zákoníku **se zabírá:**

- 46,7 g sušeného rostlinného materiálu konopí s obsahem 10,0% delta-9-THC
- sportovní opakovací puška značky ČZ vz.35, ráže 4,45 mm, výrobní číslo 28687
- jednoranová vzduchová puška GAMO, typového označení SHADOW 1000-16J, CAL.5,5 (.22), výrobní číslo 04-1C-624841-06
- vzduchová puška sovětské výroby typového označení „ИЖ Jj – 22“, ráže 4,5 mm, výrobní číslo 75875, amatérsky upravená na palnou zbraň ráže 6,8/18.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozeným:

- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], náhradu nemajetkové újmy ve výši 270.703,- Kč
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], náhradu nemajetkové újmy ve výši 270.703,- Kč
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], náhradu nemajetkové újmy ve výši 400.000,- Kč
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], náhradu nemajetkové újmy ve výši 400.000,- Kč,

všichni zastoupení zmocněncem JUDr. Zdeňkem Drtinou, Ph.D., advokátem se sídlem Nám. Přemysla Otakara II. 30a, České Budějovice.

- **Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra**, se sídlem Kodaňská 1441/46, Praha 10, náhradu škody ve výši 416.909,- Kč,
- **Krajskému ředitelství Policie České republiky Jihočeského kraje**, se sídlem Lannova tř. 193/26, České Budějovice, náhradu škody ve výši 2.377,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v hlavním líčení vyslechl obžalovaného [redacted], poškozeného prap. [redacted], svědky [redacted], [redacted], pprap. [redacted], prap. [redacted], pprap. [redacted], prap. [redacted], [redacted], vyslechl znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství XXXXX, XXXXX a [redacted], z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie [redacted] a [redacted], z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie [redacted], z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie [redacted], přečetl znalecký posudek z oboru

zdravotnictví, odvětví klinická psychologie [REDAKCE] a z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, přečetl odborná vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie, chemie a balistika, přečetl protokol o zadržení osoby podezřelé, vyjádření lékaře oddělení úrazové a plastické chirurgie Nemocnice České Budějovice, propouštěcí zprávu téhož oddělení ze dne 18.12.2016, týkající se obžalovaného, zprávu traumatologické ambulance Nemocnice České Budějovice ze stejného data týkající se ošetření svědka [REDAKCE], záznam o výjezdu Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje, byly přehrány telefonické záznamy hovorů uskutečněných dne 18.12.2016 na linku tísňového volání 158 a komunikace mezi operačním střediskem ZS JČK a policejními hlídkami, byly přečteny popř. předloženy vyhodnocení služebního zákroku odborné komise Školního policejního střediska Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, protokol o ohledání místa činu, fotodokumentace z místa činu a plánek, fotodokumentace zranění poškozeného [REDAKCE] a fotodokumentace vzoru služebního stejnokroje poškozených, protokoly o vydání věci, usnesení a protokoly o vrácení věci, protokoly o předání věci, doklady prokazující vynaložené náklady s pohřbením poškozeného [REDAKCE], zprávy Městského úřadu XXXXX XXXXX, opis evidence přestupků, opis rejstříku trestů a zpráva Magistrátu města České Budějovice, odbor sociálních věcí, OSPOD a zpráva Úřadu práce ČR – krajská pobočka České Budějovice, vše týkající se osoby obžalovaného, stopa č. 1 „kuchyňský nůž“.

Obžalovaný [REDAKCE] v přípravném řízení nejdříve dne 19.12.2016 využil svého práva a odmítl se k věci vyjádřit, vypovídal až dne 27.1.2017. Uvedl, že dne 17.12.2016 byl doma, ale nespál, nespál ani tu noc předtím, možná i předchozí noc. Užíval pervitin, dohromady měl necelý gram. Umí ovládat elektriku, ubrat intenzitu u jedné žárovky a přidat u druhé, když jsou vedle sebe. Dělal to i ve dne, ale to žárovky nesvítily. V noci chodil po baráku, zjišťoval zaklínadla, ve sklepě našel nějakou černou knížku, asi zaklínací, měla ruské nápisy. Tu si četl, slyšel hlasy, které mu byly povědomé. Když přečetl třeba slovo oheň, v kotli zapraskalo, on to mohl ovládat. Knížku si pak četl i v pokoji, mezitím si dal ještě další dávku pervitinu a mohl vše z té knihy lépe chápat. Chtěl si nakrájet v pokojíku salám, vzal si nůž, se kterým to pak udělal. Ten den nejedl, poslední dávku pervitinu si dal někdy kolem 8. až 9. hodiny dopoledne, aplikoval si jí dávkou do nosu. Pak si zakouřil jointa, účinek pervitinu byl silnější. V pokoji byl sám, po domě chodil potichu, nikdo si ho nevšiml. Dopoledne v domě viděl tátu, mámu, babičku a bráchu. Asi tak kolem 10 - 11 hodin dopoledne táta chtěl, aby mu šel pomoci s umyvadlem. Vyčítal mu taky, že se chová jako blázen, viděl láhev od rumu. Vypil asi 2 del rumu, když si dal dopoledne pervitin a jointa. Myslel si, že je faraon. Tátovi pomoc s umyvadlem odmítl, potřeboval najít svojí peněženku. Myslel si, že mu táta peněženku ukradl, křičel na něj. Vzal koště z chodby a šel s ním na něj. Táta mu říkal, že peněženku nevzal, nevěřil mu to, šel za ním na dvůr a chtěl ho venku napadnout. Na dvoře mu vyhrožoval, strkal proti němu koštětem, viděla ho asi rodina a táta také něco řval. Na dvoře nikdo jiný nebyl. Táta vzal nějakou dřevěnou násadu, začal se bránit, on před ním ustupoval. S násadou od koštěte šermoval, pak se na to „vykašlal“ a šel s koštětem do svého pokoje. V pokoji znovu hledal peněženku, kterou nenašel, koště opřel o stěnu, napadlo ho ještě, že si ubalí jointa. Hledal marihuanu, chtěl „vypadnout“ z baráku. Slyšel, že jde někdo k němu do pokojíku, myslel si, že je to táta. Stoupl si mezi dveře, viděl nějaké chlapy, byli tři, dva měli nějakou černou bundu a ten třetí byl asi táta. Myslel si, že jsou to nějaký gangsteři, teroristi, že ho chtějí zabít, protože měli nějaké tyče, nyní ví, že to byly obušky. Neřekli, že jsou od policie, řekli jenom, aby zahodil to koště, ať nedělá problémy. Nic neřikal a začal koště pomalu pokládat. Proti mužům neútočil, držel koště pouze oběma rukama proti nim, není si jist, zda to bylo koště nebo jen násada, na konci byl plastový

hrot, násada byla hliníková nebo kovová, potažená bužírkou. Viděl strašně rozmazaně. Začal koště pomalu pokládat, když byl sehnutý skoro u země, a chtěl koště odložit, tak se oba dva rychle rozešli nebo rozeběhli a začali na něj napřáhat tyče, zblízka už poznal, že to je nějaký obušek, ale nevěděl, že jsou to policisté. Nejdříve šli vedle sebe, ale když procházeli dveřmi, tak šli za sebou, jeden ho chtěl chytit za levou ruku. Viděl vpravo na stole položený nůž z předchozího dne, sáhl po něm pravou rukou. Nůž byl velký asi 20 cm i s rukojetí, držel ho ze shora a bodl směrem proti muži (*obžalovaný naznačil úder směrem zprava do leva a ukázal místo, kam bodl*) na jeho levou stranu. Snažil se bodnout tak, aby se nějak ubránil, na konkrétní místo nemířil. Nožem máchnul, pán se chytil za bok, naklonil se a spadl jako by na ten stůl. Pak ho chytil ten druhý chlap, dal mu kravatu. On držel stále nůž, máchal kolem sebe, snažil se chlapa zasáhnout, bodal doleva i doprava za sebe. Stál za ním, tak to zkoušel na obě strany, kolikrát ho bodnul, neví, máchal všude, kam ho zasáhl, neví. Ale pak najednou zařval a povolil to sevření v kravatě. On ho pak stále držel v té kravatě, přiběhl další chlap, to byl asi jeho táta, chytil ho za ruku s nožem a říkal, aby ten nůž pustil. Chtěl se pořádkem bránit, tak ho nepustil, pak se jim povedlo ho shodit na zem, spadl na břicho, jeden mu zaklekl záda, nemohl se hýbat, strašně to bolelo. Nyní ví, že jeden pán umřel a druhý je v nemocnici. Začal omdlávat, někdo mu nůž vytrhl, na zemi ležel asi jednu až dvě minuty, celou dobu byl „strašně mimo, ožralej“, měl v sobě pervitin a marihuanu. Probudil se, až když měl pouta. Oni ho tam totiž ty policajti mlátili, neví, jestli mu dávali pěstí nebo ho kopali. Jak dlouho ležel na zemi, neví, kromě policistů a táty si nepamatuje, že by tam ještě někdo jiný byl. Když se pak znovu probudil v nemocnici, kde byl upoután na lůžko, tak už tam byli jenom policajti. Měl strašně vyschlo v puse, byli tam nějakí vojáci, kteří ho pak někam nesli, dali mu pouta, on nechtěl, hrozně ho ruce bolely, oni mu řekli, že je mít musí, protože pobodal dva policajty. Až tam si uvědomil, co udělal.

Tři vzduchové pušky zajištěné na místě činu jsou jeho, střílel s nimi do terče na zahradě, koupil je na burze v XXXXX. Pokud je mu předestřeno, že jedna z pušek má převrtanou hlaveň, domníval se, že to tak může být, zbrojní průkaz nemá. Zajištěné sušené konopí je jeho, vysadil tři rostliny na poli. Pervitin bral cca 4 roky, pokud při výslechu dne 19.12.2016 uvedl, že drogy nebere, tak to neříkal nebo si to už nepamatuje. Kupoval ho v Českých Budějovicích nebo mu ho vozili i domů, zajel za nimi na náves a tam to koupil. Gram pervitinu doma kupoval za 1300,- Kč, v Českých Budějovicích kupoval za 1600,- Kč a ještě ho stála něco cesta. Peníze mu dala matka, dělal u ní v hospodě. Dávala mu peníze třeba, když chtěl jít na pivo, ty si nastřádal, pak si za to koupil pervitin. Gram mu vydržel na čtyři dny, nikdy se neléčil ze závislosti na drogách. Pokud je mu předstíráno, že z toxikologického znaleckého posudku vyplývá, že v krvi u něj nebyl zjištěn žádný alkohol, tak je to divné, rum pil. Domnívá se, že váží kolem 70 kg a měří 180 cm. Moc lituje toho, co se stalo, už by to nikdy neudělal. V minulosti nebyl psychiatricky zkoumán ani léčen, ale rodiče mu říkali, že se chová divně. Nesvěřil se jim ale nikdy, oni jsou hodní, zjistili by, že bere nějaké drogy. Nikdy se rodičům nesvěřil, že by trpěl schizofrenií, to musí říct doktor. Možná, že ho viděl několikrát bratr kouřit trávu, možná, že ho viděl i s pervitinem. S bratrem konflikt měl, několikrát ho zmlátil, aniž by mu něco udělal. Měl ho rád, ale prostě se to stávalo. Většinou se to stalo, když měl v sobě nějaké drogy, pil i pivo, ale více tvrdý alkohol. Domnívá se, že měl určitou moc, myslel si, že třeba pes má jít na nějaké místo a on tam skutečně šel, pak chtěl dát ještě psům nesmrtelnost.

U hlavního líčení obžalovaný vypověděl, že užíval pervitin, marihuanu, MDMA, houbičky, také čuchal toulén a benzín. V šesté třídě propadl, v osmé třídě měl dvě nebo tři pětky z nějakých předmětů. Základní vzdělání ukončil v patnácti letech, dál studovat nešel.

Od patnácti let do doby než byl vzat do vazby, byl doma, chodil občas s kamarády ven. Doma rodičům pomáhal hlídat děti, také pomáhal tátovi, např. řezal dřevo. Byl také hlášen „na pracáku“, vyhodili ho. V minulosti u nich doma nikdy policie nezasahovala.

Inkriminovaný den byl mimo, předtím 2 – 3 dny nespál, bral drogy, byl v divném stavu, měl asi halucinace. Přišlo mu, že se spojil s jiným světem. To trvalo první dva dny, pak už to nebylo tak silné. Pervitin užíval nosem, marihuanu kouřil, neví přesně, kolik toho bylo. Někdy za týden užil gram, někdy ho měl na tři dny, nejdřív kupoval pervitin v Českých Budějovicích za 1500,- Kč, pak se seznámil s dvěma klukama, kteří mu ho vozili za 1300,- Kč, peníze na drogy si půjčoval od rodičů pod záminkou, že si jde něco koupit nebo jde někam s kamarády, chodil i na nějaké brigády. Rodičům vadilo, jak se v souvislosti s užíváním drog choval. Řekl jim, aby mu dali pokoj, zamykal se v pokoji. Drogy mu dělaly dobře, šlo mu všechno líp, všechno ho bavilo, dokázal nespát třeba dva dny. Dokázal s nimi přemýšlet, bez toho už skoro nepřemýšlí. Po užití drog se mu „vzpamatoval“ mozek a mohl začít něco dělat. Jednou šel na mamku ve sklepě, také bratra jednou udeřil, ale nijak nepřemýšlel, nechtěl to udělat, pak ho to mrzelo. Otce nepadal, spíš po něm vyjel. Poslední den na něj šel s koštětem. Otec ustupoval dozadu, nakonec na něj pak vzal lopatu, něco řval na mámu. On pak šel zpátky domů hledat peněženku. Chtěl si jít něco koupit do XXXXX, tátovi řekl, že chce jít do XXXXX, chtěl vypadnout z baráku, koupit si „energeták“, docházel mu už pervitin. Myslel si, že mu peněženku někdo ukradl, zapomněl, že jí má položenou na podezdívce, skoro si to nepamatuje. Pamatuje si ale, že ještě s tátou dělali umyvadlo, zakouřil si tam nějakou trávu a dal si tam ještě lajnu pervitinu, dal si pak nějakou decku rumu a seděl 15 – 20 minut na gauči. To bylo předtím, než si vzal otec na obranu násadu od lopaty. Pokud je dotazován, jak řešili rodiče problém s drogami do jeho osmnáctého roku věku, uvedl, že když byl třeba zfetovanejš, tak říkali, co se s ním děje, že je nějaké divnej, ať si jde s nima popovídat a není pořád zalezlý doma v pokoji, ať se nezamyká, zda nepotřebuje psychickou pomoc. U odborníka s ním rodiče nebyli. Když muži přišli, vůbec nevěděl, kdo to je, měli obušky, viděl špatně. Myslel si, že jsou to gangsteři nebo něco takovýho, najednou se v jeho pokoji objevili chlapi v černém, myslel si, že policie má mít modré košile, domnívá se, že reflexní žlutou vestu s odrazovými částmi neměli. Oba dva stáli vedle sebe, za nimi byl jeho táta, něco mu říkali, ani nepoznal, že je to policie. Kdyby věděl, že je to policie, nechá se odvést, ať se děje cokoliv. Je to úplně zbytečný, co se stalo. Říkali, aby položil koště, že nebudou problémy. Začal ho pokládat, domníval se, že už ho měl položený, oni na něj šli, lehli na něj, on pak vstával, nepamatuje si, že by někoho udeřil tím koštětem, někdo ho pak chytl za ruku, postupoval pořád dozadu, „najednou jsem tam viděl ten nůž, bez přemýšlení jsem ho vzal, já prostě jsem to udělal no...já jsem to nechtěl udělat, mě to mrzí“, bodl je tam nechtěně. Jeden policista spadl na ten stůl, druhý ho chytl kolem krku a ten mu nějak utahoval, ale on ho bodl tím nožem nějak do zad, pak ho táta chytl za ruku s nožem, začal ho tahat k zemi, pak ho policista pustil, protože i přestože ho bodl a držel ho ještě táta, tak ho táhl ještě k zemi a tam ho držel. Na otázku, zda pil nějaký alkohol uvedl, že ten den „kolem deváté nebo osmé nebo desáté dopoledne...jsem měl asi jenom dva loky nebo tři rummy“. Pokud při vazebním zasedání uvedl, že věděl, že se jedná o policisty, tak to mu řekli až ti vojáci nebo nějakí lidé, co ho hlídali, když ho vezli do nemocnice. Při zákroku žádné zranění neutrpěl, drogy začal brát již na základní škole před čtyřmi lety. Peníze na drogy si půjčoval od kamarádů, snažil se je vracet, půjčil si třeba 300 – 400,- Kč, vracel to třeba po 100,- Kč. Rum si nekupoval, ten byl mamky, na vánoce dělala vosí hnízda. Někdy si ale rum koupil nebo si občas bral alkohol od táty. Za týden mohl utratit tak 1000 – 1500,- Kč, když neměl peníze, tak to bylo třeba jen 600,- Kč. Neregistroval, že matka volá policii, slyšel jen, že rodiče na sebe něco řvou, on ale nevnímal, zajímala ho akorát peněženka. Začal ustupovat a utekl dovnitř.

Pokud v přípravném řízení uvedl, že nebral drogy, tak to asi špatně řekl nebo ho museli přeslechnout, drogy bral. Vzdálenost mezi policisty a jím byla asi 8 – 10 metrů, stáli u dveří, on stál mezi dalšími dveřmi, myslel si, že přišel táta, jak tam měl položené to koště, tak ho prostě vzal a pak se odehrálo to, co popisoval. K dotazu obhájce pak uvedl, že před zásahem neutrpěl žádné zranění, při zásahu policie byl v nějaké agónii, nedokázal přemýšlet. Jak ho odváželi z místa činu, si nepamatuje. Probral se až v nemocnici připoutaný na lůžku, hlídala ho nějaká vojenská policie, ve vazební věznici ho pak prohlížel lékař. V minulosti pouze jednou užil pervitin nitrožilně. Asi tři roky před inkriminovanou událostí se prý začal chovat divně, asi měsíc předtím než se to stalo, si o sobě myslel, že je faraon, viděl třeba také nějaké šmouhy na stěně, na koberci, tyto věci se pohybovaly, vznikaly nějaké obrazce, viděl i pyramidu. Dokázal ovládat zvířata, dávat jim nesmrtelnost, domníval se, že se propojil s jiným světem. Extázi zkoušel asi pětkrát, byl takový odlehčený, necítil nohy, pohyboval se jako nějaký duch, dobře mu to myslelo, všechno se kroutilo, bylo to asi dvakrát silnější než houbičky, stejné to bylo po LSD. V minulosti po hádce s bratrem začal vyhazovat věci z okna a rozlámал je sekýrou, ovládal také žárovky. Rozbil také počítač, protože se mu „sekal“. Ve věznici mu bývalo špatně, když si vzpomněl na drogu, snažil se myslet na něco jiného. Bolela ho hlava, byl na RTG vyšetření a je objednan na CT vyšetření, měl také bolesti a křeče. Rodiče věděli, že si koupil vzduchovky na burze. Že byla jedna převrtnaná, to asi nevěděli. Říkali třeba „doufám, že s tím nebudeš nikoho střílet“. Když se domníval, že jde o teroristy, tak se nesnažil před nima zavřít, ale stál ve dveřích, protože jsou to skleněné dveře, které nic nevydrží. Pokud měl halucinace, že ho napadnou teroristi, tak kromě vzduchovek měl v pokoji ještě třeba mačetu. Nůž patří babičce. Poznává svědka [REDAKCE] po hlase, dával mu ty rány do hlavy.

Poškozený **prap.** [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděl, že je zařazen na Obvodní oddělení Policie ČR XXXXX XXXXX. Dne 18.12.2016 v 7.30 hod. společně s kolegou [REDAKCE] nastoupil denní službu, která měla trvat do 19.30 hod.. V dopoledních hodinách, když jeli na hlídkovou službu, dostali od operačního důstojníka informaci, že v obci [REDAKCE] došlo k napadení matky synem. Zmáčkli kód a vyjžděli na místo kolem 11.20 – 11.30 hod. Asi za deset minut přijeli na místo, jméno oznamovatelky paní [REDAKCE] jim známo nebylo. Velitelem hlídky byl [REDAKCE], ten si vzal desky na psaní, on si dal do kapsy služební fotoaparát, když přišli k brance, z domu přibíhala mladší paní a říkala „pojdte dál, já vás tam za ním zavedu“. Na sobě měl m.j. reflexní uniformu, co používá dopravní policie, tzn. reflexní žlutou bundu a tmavomodré kalhoty. Bunda byla označena nápisem Policie, hodnostním označením a odznakem. Čepici si on ani kolega nebrali, kolega měl tmavomodrou bundu pořádkové policie a stejné kalhoty jako on. Měli standardní služební výbroj, tzn. služební zbraň se dvěma zásobníky a náboji, služební pouta, teleskopický obušek a slzotvorný obranný prostředek. Šli do domu po schodech nahoru, před jednou místností se paní zastavila, do další místnosti vedly nějaké schůdky. Cestou říkala něco v tom smyslu, že „kluk je nasranej“, pak zakřičela do místnosti, kam nebylo vidět „už jsou tady“, možná řekla i „policajti už jsou tady“. Mužský hlas odpověděl něco sprostého. Vešli do té první místnosti, paní si stoupla za ně, vlevo od nich byl rám dveří, v něm nebo hned za ním stál kluk, v ruce držel násadu od koštěte zpočátku směrem do stropu, možná ho měl opřené i o zem. [REDAKCE] ho vyzval, aby koště položil, použil výzvu „jménem zákon“, když dával výzvu, stáli vedle sebe. Viditelnost v místnosti byla velice dobrá, na výzvu reagoval muž úplně v klidu, odpověděl „ano, pánové, nechám toho, položím to“, byl jak beránek. Najednou z ničeho nic se jeho chování diametrálně změnilo, koště přendal v ruce a namířil ho proti nim, držel ho oběma rukama a udělal několikrát výpad mezi ně. Udělal několik kroků dopředu, koštětem trefil

██████████ do rtu a pak zase zacouval. Viděl, že kolegové teče z úst krev, na to si připravili oba teleskopické obušky s tím, že osobu zajistí. Obžalovaný určitě viděl, že obušky vyndali, s teleskopickým obuškem se musí máchnout, aby se vysunul. Snažil se chytit koště pravou rukou. Levou rukou, neboť je levák, se snažil mladíka udeřit přes rameno na záda na jeho pravou stranu. Když obžalovaný viděl, že proti němu jde s obuškem, tak se jakoby skrčil a zabalil pod něj, zatlačil ho na nějaký stůl a v tu chvíli ucítil palčivou bolest v levém boku. V tu chvíli pachatel měl nůž, který do té doby neviděl, držel ho v pravé ruce, v paměti mu zůstalo, že udělal nějaký škleb. Kdyby předtím viděl nůž, tak by reagoval určitě jinak. Předtím byli prakticky před tou místností a až na samotný zákrok s obuškem vešli dovnitř. Po útoku nožem padl na kolena a pak na záda, začal křičet o pomoc, chvíli ještě zůstal v té místnosti, kde ho bodl a viděl, že kolega chytil toho kluka oběma rukama za ruku, ve které držel nůž. Jestli tam někdo něco říkal, tak to vzhledem ke svému stavu neregistroval. Jak začal křičet, přiběhl nějaký chlap. Odstrkováním nohama a po zádech se dostal přes rám dveří do první místnosti, ale už se nemohl zvednout. Ten chlap pomáhal kolegové toho kluka srazit na zem, ale pak už tam neviděl. Celá událost se odehrávala během několika vteřin. Pak přiběhla ta mladá paní, byla hysterická, na dotaz, zda nemá telefon, řekla, že je za ním na židli. Volal na linku 158. V té vedlejší místnosti se muselo něco stát, slyšel křik, přesné formulace si nevybavuje, ale vyplynulo z toho, že bude potřeba ještě jedna sanitka. Snažil se odplazit co nejdál od místnosti, kde byl bodnutý, vyndal si i služební pistoli, kterou si natáhl o opasek, pro případ, že by bylo třeba zbraň použít. Pistoli měl položenou vedle sebe, byl stále při vědomí. Přišla nějaká stará paní, nabízela mu vodu, vyzval ji, aby běžela do vsi a sehnala pomoc. Pak tam přišel nějaký pán v bílé kombinéze, časově se to velmi špatně odhaduje, minuta byla jako rok. Pak přišli ještě další dva chlapi, neví, v jakém časovém sledu, na to přijeli kolegové z ██████████ XXXXX, jeden z nich šel do místnosti s pachatelem, druhý organizoval sanitku a volal operačnímu. Pak přijela sanitka, dostal tlakový obvaz a ve vaku ho přenesli do sanitky, která ho odvezla do Českých Budějovic, kde se podrobil operaci. V nemocnici byl hospitalizován do dne 20.1.2017, měří 178 cm a v době, kdy se to stalo, vážil 84 kg. Zákrok byl prošetřován odborem vnitřní kontroly KŘP a nebylo shledáno pochybení. Obžalovaný ani nikdo z jeho rodiny ho nekontaktoval.

U hlavního líčení doplnil, že teleskopické obušky vyndali, protože si mysleli, že v danou chvíli je to neúčinnější donucovací prostředek. Byli v malé místnosti a střílet na kluka s násadou od koštěte je nesmysl. První sanitka odvezla kolegu ██████████, druhou sanitkou odjel on. Obžalovaný na výzvu, aby zanechal protiprávního jednání, reagoval tak, že uvedl „pánové, to bude v pohodě, v klidu, já to položím“. Změna v chování obžalovaného nastala nečekaně, tyč ani nepoložil, otočil se ve dveřích a vypadalo to, že jej položí, ale pak se vrátil do stejné pozice a začal útočit koštětem proti nim. Nevěděl, že jede zasahovat proti osobě, která je uživatelem drog, ani z minulosti ze své služební činnosti nevěděl, kde to je. Následkem zranění mu byla odebrána slezina, měl propíchnutou část slinivky a přerýznutou vnitřní tepnu nebo žílu. Je dosud v pracovní neschopnosti, má zdravotní problémy trávicí, ale asi i psychické, uvažuje o návštěvě psychologa. Vzdálenost, na kterou obžalovaného viděl a on naopak viděl je, byla asi metr a půl. Pokud slyšel mužský hlas v reakci na sdělení té mladé ženy, pak to bylo z nějaké té místnosti, do které potom vstoupili. Jiná osoba, než obžalovaný, tam nebyla. Když přijeli na místo, viděli, že není nikdo zraněný. Hádky a problémy s občanským soužitím jsou časté, takových už řešili tisíce. Neví, zda ta paní volala sanitku, ale vyzýval ji, aby jí zavolala. Také mu podala svůj telefon a on z něj volal. Na sobě měl bundu, která je zobrazena na č.l. 308 spisu. Když vstoupili do místnosti, neměl žádné pochyby o tom, že by obžalovaný věděl, že se jedná o policisty. Obžalovaný říkal ještě něco dalšího po té větě, že to položí, ale konkrétně si již nepamatuje a nechce si vymýšlet. K tomu, aby pachatel

obrátil násadu od koštěte proti nim, nebyl žádný důvod, stáli stále ve stejných pozicích na stejných místech. V pokoji žádnou prázdnou láhev od alkoholu nebo láhev s alkoholem neviděl. Celá situace od okamžiku, kdy vstoupili do místnosti, až po útok, trvala řádově minuty. Když zasáhl kolegu tyčí, tak se na sebe podívali - mají takový nacvičený signál - že půjdou tu osobu zadržet, v tu dobu vyndali teleskopické obušky. Když šli osobu zadržet, byly už v pohotovostní poloze. Tyč od koštěte pachatel nepustil, on mu jí sám bral z rukou. Pak se pachatel schoulil pod něj, s koštětem by se tam nedostal. Nevybavuje si, že by viděl předtím v místnosti nějaký stůl. V době, kdy obžalovanému vyrážel koště z ruky, byl kolega za ním. Když byl předtím dál od pachatele, tak ještě držel tyč oběma rukama, v tu chvíli, kdy se k němu blížil, tak to byl rychlý sled událostí, neví, jestli ho přendal do jedné ruky, ale ví, že pravou rukou on sám to koště chytil. Nevybavuje si okamžik, kdy se pachatel zmocnil nože, vůbec nevěděl, že ho má.

Svěděk [REDAKCE], otec obžalovaného, v přípravném řízení vypověděl, že syn [REDAKCE] má ještě tři mladší sourozence. V šesté třídě základní školy obžalovaný propadl a vyšel z osmé třídy s pětkami. Školní docházka byla řešena sociálním odborem, po skončení školní docházky se nešel nikam učit. Měli s manželkou dvě hospody, stavební firmu, přiznává, že měli málo času na jeho výchovu, kterou zabezpečovala babička. Domnívali se, že když půjde na učňák, že se tam chytne nějaké party, rozhodli se, že ho bude vychovávat on, nabídl mu, že ho vezme k sobě do hospody, ale on nechtěl, chodil tam jen občas. Sháněl mu krátkodobé brigády, ale nepracoval, nedělal nic, byl většinou doma. Do plnoletosti s ním nebyly v podstatě žádné větší problémy, chování vůči sourozencům bylo dobré, pouze míval záchvaty vzteku, ale nikomu neublížoval. Asi před půl rokem se jeho chování podstatně změnilo. Když byl u sebe v pokojíku, což je vlastně samostatná bytová jednotka, tak slyšeli, že si sám pro sebe mluví a nadává. Kdysi mu syn sám řekl, že je snad schizofrenik, začal se zamykat, zamykal hlavní vchod od domu, klíče nosil u sebe, neustále měl z něčeho strach, v noci nespal a v bytě hlídkoval. V létě 2016 ho vzal s sebou na montáž, bydleli na ubytovně, i nespal. Když se ho zeptal na důvod, odpověděl, že hlídkoval, že je bude chránit, začal být vůbec agresivnější, vyhodil z pokoje letiště, koberce, dveře a řekl, že se byt zařídí podle sebe, že už mu je 18 let. Asi od šesté třídy kouřil marihuanu, to ví svědek pouze z doslechu, poslední dobou to bylo cítit i po domě. Také pil alkohol, svědek si koupil např. basu pív, vypil jedno pivo a on vypil zbytek. Snažil se před ním alkohol schovávat, ale on mu ho bral, když mu bylo 18 let, tak si ho i kupoval, peníze si vydělal na brigádách a jinak mu je dával on i manželka. V poslední době třeba v kuse i dvě hodiny nadával, lítal po domě, házel věcmi, z něj měl respekt, vždy ho zkrotil, nikdy předtím nebyl psychiatricky zkoumán, ani léčen, ani nebyl nikde u psychologa. Navrhovali mu to, on s tím souhlasil, ale pořád to odkládal a nedošlo k tomu. Asi dva dny před inkriminovanou událostí začal najednou bušit zevnitř na dveře, které si sám zamkl, nepamatoval si, kam svoje věci dal, tedy i klíč, se kterým se předtím zamkl.

Dne 18.12.2016 byli on, manželka, syn [REDAKCE] i všechny děti doma. Dopoledne přišel k [REDAKCE] do pokoje a cítil zápach z odpadu, řekl mu, že to opraví spolu, to on odmítl. Přesto to svědek rozebral, odnesl do dílny. Obžalovaný se začal vztekat, že si vše udělá sám, najednou začal říkat, že mu vzal někdo jeho peněženku. Pohádali se, začínal být nepřičetný. V tom pokojíku viděl prázdnou láhev od rumu a věděl, že to je láhev, kterou měla manželka při pečení vánočního cukroví, předtím tam bylo cca 2 dcl rumu. Láhev byla prázdná. Obžalovaný byl vzteklý, málem se poprali, k fyzickému kontaktu ale nedošlo, strašně se pouze zhádali. Venku také házel věcmi. Zavolal na družku, matku [REDAKCE], aby zavolala policajty a [REDAKCE] to slyšel. Hádali se venku, on tam mlátil různě koštětem, svědek

vzal lopatu a chtěl ho praštit, aby ho uklidnil. Když slyšel, že na něj volají policii, ■■■■■ zaběhl do svých pokojů. Družka pak říkala, že už policii zavolala. Ještě jí řekl, ať řekne, že je velice agresivní a že z něj mají strach. To bylo mezi 11 – 12 hodinou, policie přijela během čtvrt hodiny. ■■■■■ mezitím v bytě řval, pískal, jako kdyby se s někým hádal. Do domu policii pustila babička ■■■■■, on byl vevnitř s krátkou násadou od lopaty. Policistům řekl, že syn vyvádí, že je nebezpečný, jeden z policistů vytáhl obušek, slyšeli, jak nahoře vyřvává, ten druhý si také připravil obušek. Upozorňoval, že syn je nebezpečný a že se ho bojí. Policie šla napřed, on šel za nima, vešli do bytu, který obývá ■■■■■, ten byl v zadním pokoji, dveře do té místnosti byly otevřené. ■■■■■ stál s koštětem v ruce. Tyč držel oběma rukama před sebou. Policisté ho vyzvali, aby si lehl na zem a dal ruce za záda, ještě přes ně volal na ■■■■■, aby si lehl, že všechno bude v pořádku. Částečně byl svolný, už se uklidňoval, najednou policisté na něj vyběhli a on se s nimi začal prát. Ještě předtím říkal policistům, že si na něj sám netroufne, že cvičí. Na ■■■■■ se vrhli oba policisté, ten, co předtím nesl desky, chytil ■■■■■ do kravaty levou rukou a tlačil ho k zemi, ten druhý ho pomáhal dostat na zem. Už byli skoro na zemi, najednou se ■■■■■ zvedl a jednoho z policistů odhodil na psací stůl, vlastně na něj padli všichni, druhý policista ho stále držel v kravatě, najednou viděl, jak policista, který byl odhozen na stůl, udělal bolestivou grimasu, viděl, že se drží rukama na břicho a má na nich krev. Ten druhý stále držel v kravatě ■■■■■, ■■■■■ najednou pravou rukou kolem něj podtáhl ruku a bodl ho někam do zad, to už viděl, že bodnul nožem. Skočil tedy na ■■■■■ a společně s tím policistou, který byl též bodnutý, ho srazil na zem, kde policista mu s ním ještě tak minutu pomáhal. Svědek stále držel ■■■■■ ruku, ve které měl nůž, ten křičel „byli tady gangsteři“, najednou přiběhla družka a vyrvala ■■■■■ nůž z ruky. Pořád ležel na ■■■■■, ten stále sebou cukal, ten první policista v té samé místnosti byl také zkroucený a někam telefonoval. Družka volala na babičku, aby volala ambulanci a policii. ■■■■■ měří asi 180 cm a váží 65 – 70 kg, je pravák. Nůž byl kuchyňský, babičky, ■■■■■ si ho bral na jídlo, on si pravidelně nosil věci a jídlo do svého pokoje. Na ■■■■■ ležel asi tak 15 minut, přiběhl pak souseď ■■■■■ (svědek ■■■■■), zalehl ■■■■■ nohy a krátce po něm přiběhl další souseď, jehož jméno nezná, a lehl na ■■■■■ v oblasti zad místo něj, on stále ■■■■■ držel ruku. Na místo pak přijeli další dva policisté, ti už měli na sobě vesty a současně přijeli lékaři, kteří se starali o zraněné policisty. ■■■■■ se pořád vzpouzel, souseďovi jeden z policistů řekl, ať mu dává úderý pěstí na zátylek, kde je malý mozek, ten souseď mu dal asi 15 úderů, někdy i 4 úderý za sebou, ale ■■■■■ se pořád vzpouzel. Další policisté, co přijeli, dali ■■■■■ na ruce pouta za zády, jeho jako otce z místnosti vykážali, na místo přijeli další policisté, slyšel pak ještě asi hodinu, jak tam ■■■■■ řve. Při zajištění stop byl přítomen. Podle jeho názoru je ■■■■■ duševně nemocný, policii volali také z toho důvodu, aby se vědělo, že něco dělá a aby se mohl jít léčit, aby ta léčba byla nařízena. Předtím se nestalo, že by ■■■■■ někomu ublížil nebo někomu vyhrožoval nějakým zraněním nebo smrtí, ale tehdy jeho chování bylo takové, že měli obavu, že se to stát může. Neví, jaké kamarády ■■■■■ měl, ale nějaké měl, poslední dobou se jich však stranil, měl ze všeho strach. O sourozence se vždycky postaral. Ten den cítil, že z něj respekt nemá, předtím svojí matce třeba vynadal, zhádal se s ní do krve, za minutu přišel a jako by se nic nestalo. Když mu sehnal místo v partě, kde dělali dlažby, tak seděl na patníku a povídal si pro sebe, tak ho vyhodili. Basu piv vypil během 3 – 4 dnů nebo týdne. Také byl hodně na počítači, poslouchal hudbu typu „vymejvání mozku“ a hrál bojové hry. Že je nemocný mu neříkal, před ním byl frajer. Neví o tom, že by ■■■■■ užíval jiné drogy než alkohol a marihuanu. Ránu obuškem dostal, ale neví, kolik a jestli byly od obou policistů. Neví, jestli tím koštětem praštil policisty. Nepostřehl okamžik, kdy ■■■■■ uchopil nůž, když ten druhý policista na začátku incidentu

vešel do místnosti, tak si uvolnil pouzdro od pistole. Ptal se ho tehdy, jestli to bude nutné a on jenom pokývl.

U hlavního líčení doplnil, že když policii přivedl do místností, které obýval [REDAKCE], byl [REDAKCE] v té zadní místnosti, směrem k policii řekl něco jako „co tady děláte, vypadněte“. Oni na něj zařvali jménem zákona a on neuposlechl toho rozkazu a došlo k potyčce. Vlítli tam s obuškama a začali ho řezat, [REDAKCE] se při tý šarvátce bránil. Měl v ruce koště, držel ho oběma rukama před sebou, policie ho vyzvala, aby si lehl na zem a dal ruce za záda. Policii předtím svědek řekl, že na něj sám nestačí, že cvičí na pytel... Ten jeden držel kluka v kravatě a nejednou viděl, že ten druhý policista se držel za břicho a pak se tam sesunul, to už věděl, že je něco špatně. Sám už syna nestačil zkrátka chytit. Povalil ho na zem, držel ho za ruku, ve které měl nůž, tu měl pořád nataženou, přiběhla družka, zakřičel na ni, ať zavolá pomoc, přiběhli pak dva sousedi. Policii volala družka nebo babička, neví přesně. Do bytu, který obýval obžalovaný, vedou tři schůdky z chodby. Když vešel s policií do první místnosti, kterou obýval syn, tak syn stál v další místnosti uprostřed, v té době měl v ruce koště, které držel oběma rukama před sebou a nadával. Pak s tím koštětem máchal jako by směrem k policii. V té době nic jiného v rukách neměl. Za rámem dveří je hned psací stůl, policisté už do té místnosti nevešli, oni už stáli s těma obuškama a útočili. Poté svědek ukázal, že policisté byli v té druhé místnosti zhruba uprostřed. Domnívá se, že nůž mohl být na psacím stole a při té šarvátce pro něj syn sáhl. Předtím žádného z policistů nezranil. Nůž poprvé uviděl, až když toho druhého policistu bodl do zad, nestačil nic udělat. Pokud syna drželi na zemi, tak ho nemohli tři chlapi udržet, nůž z ruky [REDAKCE] vyrvala družka. Měl podezření, že syn drogy bere, ale nevěděl to, měl divné stavy. Bylo běžné, že od nich potřeboval peníze, vždycky když potřeboval, tak mu je dali, neví, kolik mu dali za měsíc, on si také něco vydělal, tak zase ty jejich peníze tolik nepotřeboval. Sehnal si asi čtyři brigády, všude byl však chvíli. Situaci se snažili řešit tak, že mu domlouvali a říkali, že až mu bude 18 let, ať si pak jde, kam chce. Byl s ním nějaký problém ve škole, zlobil, lhal, prali se ve škole, měl špatný prospěch. Když přišli policisté do domu, tak jeden měl na sobě svetr tmavý, druhý neví, nepamatuje si, že by měl nějakou vestu. Pokud byla svědkovi předložena fotografie oděvu policistů na č.1. 300-311, svědek označil pouze oděv vyobrazený na str. 303, že toto měl policista na sobě. V místnosti než odvezli zraněné, mohl být tak hodinu. Policii také zavolal proto, aby se zahájila ústavní léčba, protože na [REDAKCE] nestačili, přiznává, že jeho výchovu podcenil. Do osmnácti let vůbec nechťel žádnou léčbu, nepřipadalo mu to důležitý, když se to pak stupňovalo, tak už jo. Když [REDAKCE] peníze neměl, řekl si, tak mu nějaké dal, když přišli policisté, tak řekli, aby si lehnul na zem, že se mu nic nestane, [REDAKCE] to neudělal. Pokud v přípravném řízení říkal, že zavolal družku, ať zavolá policisty a obžalovaný to uslyšel, tak přesně neví, jestli to slyšel, domníval se, že ano, protože zaběhl dovnitř. Policisté syna mlátili obuškou, to v přípravném řízení neříkal asi...vypadlo mu to...bylo to tam hektický. Syn měl obličej od krve, když ho nesli do sanitky, tak to chtěla družka fotit. Syna ve věznicí navštěvují, on si to uvědomuje, že začátku byl mimo, ale dneska už zřejmě chápe všechno, co se stalo. Je objednan na CT, protože by se prokázalo, že ho tam mlátili. Policista měl rozbitou pusou, jak se mu to stalo, neví, oni tam vlítli a při tý šarvátce, jestli dostal loktem nebo pěstí, opravdu neví. Syn ho dlouho respektoval, nikdy ho fyzicky netrestal, ale když se proti němu postavil na dvoře, tak si řekl, že už sám na to nestačí. Syn ho jenom odstrčil, hádali se, pak vzal tu lopatu. V minulosti byl svědek dvakrát nebo třikrát soudně trestán, nikoliv pro násilnou trestnou činnost či trestný čin křivé výpovědi nebo křivého obvinění. Syna navštívil ve věznicí po novém roce, na zápěstí měl modřiny a jinak různé odřeniny. Mladší syn [REDAKCE] se mu nikdy nesvěřil s tím, co dělá [REDAKCE], oni se neptali, byl to brácha, nechťel na něj nic říkat. Občas mu [REDAKCE] plesknul, s tím se mu [REDAKCE] svěřil až

poté, co byl [REDAKCE] vzat do vazby. Už na základní škole byl problém s těma houbama, řešilo se to se sociální pracovníci, ale žádný výsledek z toho nebyl. Neví o tom, že by mu [REDAKCE] bral peníze, občas nějaké chyběly, ale byly tam i mladší děti, které mohly někam sáhnout. K mladším sourozencům měl [REDAKCE] kladný vztah, staral se o ně a hlídal je. Když měli ten den dopoledne konflikt, tak [REDAKCE] měl v ruce koště a on lopatu, plesknul s ní o zem, nechtěl na něj útočit, aby nedošlo k něčemu horšímu. Věděl o tom, že měl obžalovaný nějaké vzduchovky, neptal se ho, jak vypadají a proč si koupil rovnou tři. Na otázku, zda byli s [REDAKCE] někdy v pedagogicko-psychologické poradně, uvedl „já tedy o tom nevím“.

Svědčce [REDAKCE], matka obžalovaného, v přípravném řízení vypověděla, že obžalovaný neprodělal žádnou vážnou chorobu, měl ale prospěchové problémy v základní škole, situace se řešila i přes sociální pracovníci, [REDAKCE] propadl v páté třídě a vyšel z osmé třídy. Po skončení školní docházky ho nechali doma s tím, že dostane rozum, bude pracovat s tátou a pak si školu dodělá, a když ne, tak se o něj postarají. Pracoval u nich v restauraci v XXXXX, sehnali mu nějaké brigády, všude byl tak týden. Na těch si vydělal nějak peníze, jinak mu peníze poskytovaly rodiče, cca 500,- Kč na měsíc, když bylo třeba, tak mu dali více, živili ho. Asi v patnácti nebo šestnácti letech se začal ztrácet alkohol z baru, kouřil už na základní škole. Neví o tom, že by bral nějaké drogy. Asi před půl rokem jí lidé říkali, že kouří marihuanu. Pokud byl v domě zajištěn balíček marihuany, neví čí to je. Několikrát prohledala [REDAKCE] pokoj, když měl různé stavy, zda tam nemá nějaké drogy. Původně za ním chodili do pokojíčku kamarádi, ale 3 – 4 měsíce před inkriminovanou událostí za ním již nikdo nepřišel. Divné stavy pozorovala asi od sedmnácti let, sám říkal, že má schizofrenii, říkala to druhovi, podcenili to. Chodil po domě, povídal si pro sebe, vylítl v noci z pokoje, kontroloval okna, říkal, že sem přijdou...že přijdou teroristi. Ze začátku si myslela, že to hraje, že chce na sebe upozornit, ale stále se to stupňovalo, říkala si, že s ním půjde k psychiatrovi, ale on s tím nesouhlasil. S druhem o tom několikrát mluvila a ten s tím souhlasil. Nevěděla, že je to tak vážné, v posledních čtrnácti dnech každou noc nespál, chodil po bytě, když mu řekla, že ho slyšela, jak v noci mluvil, tak odpověděl, že lže. Někdy ho chytal amok, začal klepat, běhat po bytě, řvát, mlátit pěstí do zdi, pak sám od sebe přišel za pět minut a o ničem nevěděl, dal jí pusu.

Na otázku, zda v těchto stavech byl agresivní vůči ní, otci nebo sourozencům, svědkyně uvedla „k tomu nebudu vypovídat“.

I v noci ze 17. na 18.12.2016 slyšela, jak chodí [REDAKCE] po chodbě, kontroluje okna, mohlo být tak kolem 02.00 hod. Během dopoledne se připravovala, že začne vařit oběd, druh byl venku na dvoře, [REDAKCE] vyváděl, že mu někdo ukradl peněženku, to bylo kolem poledne nebo před polednem, ptal se i děti, pak začal řvát, kde je peněženka, kde je táta, druh přišel nahoru, chvíli se dohadovali, druh se ho snažil vyvést ven, protože tam byly ještě další jejich nezletilé děti, které se bály. Ona se bála, že by mohl dětem [REDAKCE] ublížit, předtím se to nestalo, naopak děti ho měly strašně rády. Viděla, jak [REDAKCE] jde s nějakou násadou proti druhovi, co říkal, si nepamatuje. Druh na ni volal z okna, že je [REDAKCE] nepřítel, aby zavolala policii, volala tedy na linku 158. Sdělila, že je syn napadl, že mají strach, asi během deseti nebo patnácti minut přijeli policisté, [REDAKCE] už byl ve svém pokoji, šla policistům otevřít vrátka. Byli dva, na sobě měli normální uniformy, řekla jim, že je syn napadá, že se bojí, že je nebezpečný, vedla policisty do domu, upozorňovala je, aby byli opatrní, že může být i ozbrojený a může mít i tu tyč. Druh stál před XXXXX pokojem, ona šla k dalším dětem, aby to neviděli. Najednou slyšela, jak někdo volá, zavolejte honem záchranku, běžela dolů, viděla v první místnosti policistu, jak leží na zemi, žádal ji, aby zavolala sanitku, že jsou

pobodaní. Volala na linku 158, aby zavolali záchranku. Viděla do druhé místnosti, jak na [REDAKCE] leží druh a křičel, aby mu vytrhla z ruky nůž, vedle nich ležel druhý policista. Nůž mu vytrhla, policista ležel na břicho a hrozně krvácel ze zad, první policista jí podával pepřák a říkal, aby ho tam nastříkala. Druhý policista nemluvil, byl v bezvědomí, stlačovala mu ránu. [REDAKCE] se vzpíral, kopal nohama. Volala na svou matku [REDAKCE], aby zavolala pomoc, pak přišel soused [REDAKCE], který držel [REDAKCE] společně s přítelem, než přijeli další policisté. Na místo přišel ještě další soused, ale neví, jak se jmenuje. Další policisté pak ošetřovali zraněné policisty, [REDAKCE] nasadili pouta na ruce dozadu. Nůž vzala [REDAKCE] z pravé ruky a dala ho do vedlejší místnosti na stůl. Jednalo se o kuchyňský nůž na chleba, ostří bylo dlouhé asi 15 cm. Záchranáři pak ošetřovali policisty a aplikovali [REDAKCE] nějaké injekce na uklidnění, pak ho odnesli do sanitky, celý obličej měl od krve.

Pokud se týče alkoholu, [REDAKCE] pil pivo, ale neopíjel se, sem tam vypil nějaký tvrdý alkohol. Ten den, co se to stalo, zjistila, že jí chybí v kuchyni maximálně 2 dcl rumu v láhvi. Rum měla připravený na další pečení. [REDAKCE] měří cca 180 cm a váží 79 – 80 kg, je pravák. Při noční samomluvě několikrát mluvil o teroristech, že jsou na střeše. Slyšela třeba „tak pojď, tak mě třeba zabij“. Když se [REDAKCE] ptala, jestli něco bere, tvrdil, že nic. Peněženka se pak našla mezi květináči. V takovém stavu, jako dne 18.12., ho nikdy neviděla, někdy se choval i flegmaticky. Jak se syn projevoval bezprostředně po incidentu s otcem na dvoře před příjezdem policie, už neviděla. V době, kdy ho držela s druhem na zemi, tak něco říkal, ale co, to neví. V místnosti s bezvědomým policistou neviděla násadu od koštěte, ale míval tam různé klacky pod polštářem, bál se teroristů. Má takový dojem, že [REDAKCE] mluvil něco o gangsterech ještě v době, kdy šla k dětem nahoru, tedy hned poté, co přišli policisté. Babička do pokoje, kde byl [REDAKCE] po příjezdu policie, nevstoupila. Když policisty viděla při vstupu do domu, jeden z nich držel desky, druhý neměl nic v rukách, když to pak s přítelem rozebírala, tak jí řekl, že měli v ruce pendrek.

U hlavního líčení vypověděla, že po příjezdu policistů upozorňovala, že může být syn nebezpečný, že je agresivní, opilý, možná pod drogami. Projevoval se agresivně už delší dobu předtím, poslední půl rok byl stále agresivnější, třeba kvůli maličkostem bouchl do zdi, napadl bratra, jí ve sklepě, ale vždycky se to v něm obrátilo a přišel nahoru jako by se nic nestalo. Podezírala ho, že bere drogy, když se ho ptala, tak to nepřiznal. Věděla pouze, že tu a tam kouří marihuanu a popíjí alkohol. Sám [REDAKCE] přišel s tím, že není v pořádku, domnívala se, že chce na sebe jenom upozornit. Nijak to neřešili, dávala mu kontakt na psychiatra, nešel k němu, žil z toho, co si vydělal na brigádách a dostával peníze od nich, od rodičů. Na brigádách pracoval vždy jen chvíli, choval se divně, tak ho tam nechtěli. Měsíčně mu dávali asi 2000,- Kč, když potřeboval víc, tak mu dali víc. Jídlo mu poskytovali také zdarma. Domnívala se, že je to jenom takové období. Od doby, kdy zavedla policisty do té první místnosti, až po dobu, kdy uslyšela volání o pomoc, uplynula doba asi pěti minut. [REDAKCE] na zemi pak drželi tři muži, byl úplně mimo, pořád se vzpouzel. S [REDAKCE] byly problémy i ve škole, dost často si je jako rodiče volali, doporučovali jim nějakou psychiatrickou pomoc, kterou nevyhledali. [REDAKCE] byl jinak hodný, jen se mu vždycky nějak zatmělo, věděla, že ho nesmí provokovat, že mu musí jít raději z cesty, on se za chvíli vzpamatoval. Dívala se z okna, když probíhal konflikt mezi druhem a synem, ještě než vyšli ven, tak se strkali, pak přímo venku na dvoře šel [REDAKCE] s nějakou násadou, něco na sebe pořvávali, přítel pořád couval, uhýbal se a křičel na ni, ať zavolá policii, že je [REDAKCE] nepřičetný. Konflikt začal poté, co řešili ztracenou peněženku a rum. Nikdy v minulosti do svého otce [REDAKCE] nestrčil. Že si [REDAKCE] pořídil jednu nebo dvě vzduchovky, věděla, doma je poprvé viděla tak před

rokem, na co je má, se ho neptala. Neví o tom, že by mu k těm zbraním něco říkala. K dotazu, zda věděla, na co mu dává peníze, svědkyně uvedla „já se nebudu šestnáctiletého kluka ptát, na co chce peníze“. Když přijeli zasahující policisté, nevolala směrem k synovi nic, ani slovo. Jeden ze zasahujících policistů měl svetr, kalhoty, ten druhý měl kalhoty a žlutou vestu, pokud v přípravném řízení říkala policistům, že může být i ozbrojený a může mít tyč, pak takového dojmu nabyla z toho, že v minulosti mu v pokoji brala nože a nádoby, když si to bral do pokojíčku včetně prkýnek. Navíc mu druh vyloženě řekl, tak si vezmi babičky nůž, že budou řezat nějaký odpad od umyvadla. Při návštěvách ve věznici se synem o události v podstatě nemluví, až poslední dobou si uvědomuje, co se stalo, mrzí ho to. Když brala [REDAKCE] nůž z ruky, nevšimla si, že by byl nějak zraněn. Policisté zničili život dvou rodin. 14 dní před událostí veškerý nábytek u sebe v pokoji [REDAKCE] rozsekal a rozházel, odšrouboval zářivky, říkal, že se bojí. Událost ve sklepě, kdy jí nepoznával, se stala asi 14 dní před inkriminovanou událostí. Šel s pohrabáčem a říkal, co tady děláš, ty cikánko. Do normálu se dostal během deseti minut. [REDAKCE] jim říkal až poté, co se to stalo, že ho občas [REDAKCE] zmlátil, že mluvil s přízrakama a zjevovaly se mu různé obrazy. Podle ní [REDAKCE] zamlčel při výslechu na policii nějaké projevy agrese [REDAKCE]. Pokud v přípravném řízení vypověděla, že k agresi vůči rodinným příslušníkům nebude vypovídat a nyní hlavním líčením se podrobně rozhovořila, pak motivace ke změně není žádná, nechtěla mu ublížit. Na otázku v přípravném řízení odmítla odpovědět, protože si myslela, že mu tím ublíží. Se synem doma jeho výpověď rozebírala.

Svědék **pprap.** [REDAKCE] vypověděl, že je zařazen na Obvodním oddělení Policie ČR XXXXX XXXXX. Dne 18.12.2016 vykonával službu od 7.30 hod., služba měla skončit v 19.30 hod. Byli na obvodním oddělení, on jako řidič a kolega [REDAKCE] byl velitelem hlídky a dozorcí. Někdy kolem 11.30 hod. jim bylo operačním střediskem PCR oznámeno, že v obci [REDAKCE] došlo k pobodání policisty. Okamžitě po ustrojení vyrazili do XXXXX služebním automobilem, na místo dorazili za cca 12 minut. Starší žena jim ukazovala, že mají zastavit, ihned šli dovnitř, stoupali po schodišti nahoru, paní vyzvali, aby zůstala dole. Postupovali chodbou, zběžně kontrolovali boční místnosti, měli neprůstřelné vesty. Na konci chodby byly proti nim otevřeny dveře, viděli nohy nějaké osoby, opatrně vstupovali do místnosti, ležel tam policista v uniformě na zádech při vědomí, ukazoval jim z jeho pohledu, aby šli doprava, mluvil polohlasně, naznačoval, že je zraněný, držel se za bok. Opatrně vyšli po schodech a pak hned doleva, v další místnosti ležel další policista v uniformě, vedle další osoba a na ní ležely tři osoby, osoba, která ležela, se stále snažila vstát. Z projevu tří mužů, kteří drželi ležícího muže na zemi, bylo zřejmé, že se jedná o útočníka, vydával nějaké zvuky, něco říkal, ale nebylo mu rozumět. Kolega nepoužil výzvy z důvodu prodlení, ležícímu muži byla okamžitě přiložena pouta za zády, ležel na břiše. K tomu byl sepsán záznam o použití donucovacích prostředků. Útočník se stále snažil vymanit, ti, co na něm leželi, úplně nadsakovali, ale vyslovili se, že jsou schopni útočníka držet na zemi. Obrátil se k policistovi, který ležel v místnosti a kolega [REDAKCE] šel k tomu prvnímu policistovi. Policistu [REDAKCE], osobně neznal, ležel na pravém boku, paní mu držela nějakou utěrku na zádech, vzdychal a říkal něco v tom smyslu, že už nechce, že už toho má dost. Zkontroloval mu horní část těla, vyhrnul oděv a viděl, že vpravo na zádech má otevřenou ránu, ze které vytékala krev, o velikosti 5x2 cm. Když ho otočil, viděl, že má rozřízlý spodní ret kolmo dolů cca 3-4 cm. V tu dobu se vrátil kolega [REDAKCE] s tím, že přijela záchranka, začali společně rozstříhávat oděv poškozeného [REDAKCE]. Nedovede se vyjádřit k tomu, jaká doba uplynula mezi jejich příjezdem a příjezdem záchranky, na pokyn lékaře pak XXXXX vytáhli z místnosti, byl stále při vědomí a lékař mu dával infuzi, ve vaku byl odnesen do záchranky, on sám se vrátil do místnosti, kde muži drželi útočníka, kdo

ošetřoval druhého policistu, neví. Po návratu do místnosti s útočником se domluvil s jedním z mužů, že ho vystřídá v držení. Osobně mu držel nohy, uprostřed těla ho držel další muž a horní část těla třetí muž. I když byl útočnik vyzýván, aby zůstal ležet, neustále se snažil vstát a bylo zjevné, že snad ani neví, že s ním někdo mluví. Po nějaké době, nedovede odhadnout časový odstup, přijela na místo další policejní hlídka z XXXXX ve složení žena a muž, Paní, která držela utěrku na zraněném policistovi, řekla, že je matka útočníka. Byla vyzvána, aby odešla pryč z místnosti, ona nechtěla, zůstala, ale nijak do události nezasahovala. Policista z hlídky z XXXXX ho vystřídá při držení nohou útočníka a on se přesunul k hlavě pachatele, aby fixoval horní část těla. Na místě pak zaregistroval výjezdovou skupinu z kriminální služby, odhaduje, že na útočníkovi leželi cca hodinu, báli se ho pustit i když měl spoutané ruce za zády. Pak přišel na místo kolega [REDAKCE] a vystřídá muže, který útočníka držel uprostřed. Byla přivolána další záchranka, po jejím příjezdu lékař aplikoval útočníkovi něco na uklidnění a útočnik usnul, kontrolovali ho, zda může dýchat, obličej měl od krve, částí obličeje ležel v kaluži krve, ještě než usnul, tak mu říkal, aby dýchal a on mu řekl, že má ucpaný nos. Řekl mu, aby prudce vydechl a z nosu mu vypadla nějaká sraženina. Následně ze záchranky přinesli další vak, ve kterém útočníka odnesli do sanitky, další činnost na místě si převzala výjezdová skupina. Nemůže uvést, zda byl z útočníka cítit alkohol, co se týče oblečení, měl kapuci. Místnost, kde se to odehrálo, mohla být velká podle jeho odhadu 10 – 12 m².

U hlavního líčení svědek doplnil, že podle vyjádření záchranky dostal obžalovaný na místě několik dávek sedativ, lékař to na místě komentoval, že pokud je osoba konzumentem omamných látek, sedativa nemají takový účinek. Nevzpomene si přesně na výrazy, které obžalovaný používal, ale vyjadřoval se tak, že nesouhlasil s tím, že leží na zemi, chtěl se vymanit, nadával, ale na přesná slova si nepamatuje. Nevzpomíná si na to, že by padly výrazy jako teroristi, gangsteři, nebo naopak policie, policajti. Pouta mu nasazoval on, měl je desítky minut, než usnul po sedativech. I s těmi pouty se snažil vstávat. Kolega, na kterém rozřezával oblečení, měl modrou košili a policejní svetr, druhý kolega, který ležel v první místnosti, si není jistý, co měl na sobě. Pokud se týče vyobrazeného oděvu na č.l. 307 p.v. a 308, pak si nevzpomíná, zda měl toto druhý policista na sobě, žádné láhve od alkoholu si nevšiml. Obžalovaný měl na obličej zaschlou krev, když ho odnášeli z pokoje. Nesledoval, jestli obžalovaného někdo bije. Když byl u jeho hlavy, tak trval na tom, že má mít hlavu otočenou, on tu hlavu ani neotáčel, prostě se díval do zdi, s ním komunikoval s ním a fixoval ho.

Svědek **prap.** [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděl, že je zařazen jako policista na Obvodním oddělení Policie ČR XXXXX XXXXX. Dne 18.12.2016 měl službu s kolegou [REDAKCE]. Na základně byli vyrozuměni operačním střediskem PČR, že v obci [REDAKCE] došlo k pobodání policisty. Vzali si bundu a neprodleně vyjeli na místo, které předtím zadali do navigace. Před domem stála paní [REDAKCE] starší, předtím jí neznal. Křičela, že tam leží pobodání policisté a že vnuka ostatní drží. Prošli chodbou, bylo tam několik schodů a otevřené dveře, v místnosti viděli na zemi ležet policistu, který se držel za bok, špatně mluvil, říkal, že je bodnutý a rukou ukazoval k další místnosti, že je tam kolega. Vlevo byly další dveře a bylo vidět, že v levém rohu leží další policista na boku a těsně vedle něj leží muž na břicho a další tři na mě, byly vidět krevní stopy na zemi. [REDAKCE] se sehnul ke zraněnému policistovi a ucpal mu ránu rukou, on běžel poté, co se ubezpečili, že tři muži ležícího muže udrží, k druhému policistovi v další místnosti. Ten se držel přes oděv, na zemi byla vidět krev, vedle něj ležela služební zbraň, kterou na místě zabezpečil, krátce na to přijela záchranka. V místnosti, kde ležel tento policista, ležel kuchyňský nůž na stole, policista, který byl v první místnosti, dostal tlakový

obvaz, pak šli k tomu druhému. Záchranářům pomáhali rozřezat oděv, během toho si všiml, že tento policista je zraněný i v obličeji, už nekomunikoval. Zajistil služební pistoli i tohoto policisty. Pak přijela další záchranka, kterou volali záchranáři po prvním příjezdu na místo. Informoval operační s tím, že na místo je nutná ještě jedna hlídka, obžalovaný se na zemi hodně zmítal, něco vykřikoval, nebylo mu rozumět. Zranění policisté byli odvezeni a on pak pomáhal s kolegou držet útočníka na zemi. Na místo pak přijela výjezdová skupina, pachatele držel za nohy, kolega [REDAKCE] ho držel za horní část těla. Když přijeli na místo, tak mu nasadili pouta za záda. O použití donucovacích prostředků sepsal záznam. Přivolaný lékař píchl útočnickovi několik sedativ, pak se uklidnil. Útočník vykřikoval „mami, mami“, co konkrétně dál vykřikoval, si nevybavuje. V místnosti byla ještě žena, která pobíhala kolem, z toho, co říkala, pochopil, že pachatelem je její syn. Starší žena byla pouze na začátku té první místnosti. Otec se snažil syna uklidňovat.

U hlavního líčení doplnil, že si nevybavuje, že by obžalovaný něco křičel o gangsterech, teroristech nebo naopak o policii, policajtech. Od hlášení do odvozu obžalovaného uplynulo něco kolem hodiny. Pokud se týká donucovacích prostředků, tak použil fixaci na nohou teleskopickým obuškem, kterou převzal od kolegy [REDAKCE] a dále donucovací prostředky, které uvedl v úředním záznamu. Pouta jsou stahovací, pokud sebou pachatel hází, tak se utahují.

Svěděk **pprap.** [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděl, že je služebně zařazen na Obvodním oddělení Policie ČR XXXXX. Dne 18.12.2016 měl službu od 7.00 do 19.00 hod. Od operačního střediska PČR byli telefonicky vyrozuměni ve 12.21 hod., že došlo k pobodání policistů v obci [REDAKCE] a byli vyzváni, aby jeli na pomoc. Ve služebním stejnokroji okamžitě s kolegyní [REDAKCE] nasedl do služebního vozidla a jeli do obce [REDAKCE], která se nachází mimo obvod Obvodního oddělení Policie ČR XXXXX. Adresu si našli na navigaci, na místo přijeli asi za 15 minut od vyrozumění. Před domem č. XXXXX stálo vozidlo záchranné služby, po jejich příjezdu z místa odjelo. Před domem stál nějaký policista v uniformě, řekl mu, aby šel dovnitř, že nahoře je pachatel. Šel první, za ním kolegyně, když vyšli do patra, v místnosti byl jeden policista a dva muži, policista s těmi muži ležel na pachateli, a řekl jim, že pobodával policisty z XXXXX XXXXX, kteří tam byli na zákroku. Pachatel ležel na břiše, ruce měl spoutané na zádech, policista fixoval nohy, na horní části těla na něm leželi další dva muži, kteří byli v civilu. Někdo říkal, že jsou to sousedé, kteří přišli na pomoc. Spoutaný muž neustále kopal nohama, vzpouzel se, snažil se vstát, pořád něco vykřikoval, ale nebylo mu rozumět, přišlo mu, že byl pod vlivem drog. Za pomoci teleskopického obušku mu držel nohy společně s kolegou na zemi, kolegyně se mu snažila dát nohy do pout, ale to nešlo. Babička pachatele pak kolegyni předala švihadlo a tím mu nohy spoutali. Zranění policisté byli zřejmě odvezeni sanitkou, kterou po příjezdu viděli odjíždět od domu. V místnosti bylo hodně krve a poházeny svršky od policejní uniformy. Asi za hodinu po jejich příjezdu na místo přijela další sanitka, lékař pachateli píchl nějakou injekci na zklidnění, která však nezabrala a pak mu aplikoval další injekce, po těch se muž zklidnil a do patnácti minut usnul. Na polici vpravo od schodiště viděl kuchyňský nůž, v koupelně zahlédl nějaké pušky. Po příjezdu výjezdové skupiny se řídil jejich pokyny. Matka pachatele, když ho odváželi, se dobývala do sanitky, hystericky řvala na policisty, že to přehnali, že byl celý od krve, otec na něj také křičel, že to přehnali, že to požene někam výše, že si bude stěžovat.

U hlavního líčení svědek uvedl, že pachatel se snažil pořád vstát, byl hodně agresivní, křičel něco ve smyslu „tak jsem je zabil, hahaha“, smál se, měl výkyvy nálad, někdo řekl, že tam asi přijede zásahovka, pak zase, že přijede eskortní a přijel doktor, který píchl uklidňovací

injekci. Na dotaz pak svědek uvedl, že pachatel vykřikoval něco ve smyslu „udělal jsem to pro tebe, táto“, vyhrožoval, že je taky zabije, oni mu říkali, ať se uklidní, ať nevstává. Určitě ho drželi tak 45 minut. Pokud byl dotazován na to, zda pachatel použil nějaké výrazy jako policisté, policajti, teroristy, gangsteři nebo nějaké obdobné, uvedl, že si myslí, že říkal „já jsem toho policistu zabil a vás taky zabiju“, ale myslí si to, teď se mu to trochu vybavuje. Pokud mu byla předestřena fotografie na č.l. 308, pak bundu dopravní policie na místě neviděl. Když pachatele nesli do sanitky, tak jeho matka začala rvát „vy sráči, co jste mu to udělali“, snažila se dostat do sanitky, museli jí držet. Otec také vyváděl, křičel, že jim to neprojde. Babička byla klidná, normální. Pokud se týče donucovacích prostředků, pak použil teleskopický obušek a hmaty a chvaty. Pachatele někdo určitě nemlátíl, on sám se ho snažil udržet na zemi, byl vprostředku jeho těla, v kříži, v bedrech. Pokud v přípravném řízení uvedl, že pachateli nebylo rozumět, co vykřikuje a u hlavního líčení uvedl konkrétní věty, tak když to sepisoval, byl plný dojmů, bylo toho na něj moc, s odstupem času si vybavuje, co pachatel říkal. Je si jistý, že říkal „já jsem je zabil, hahaha, udělal jsem to pro tebe“.

Svědčce **prap.** [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděla, že je zařazena na Obvodním oddělení Policie ČR ve XXXXX. Dne 18.12.2016 měla službu od 7.00 hod. do 19.00 hod. společně s pprap. [REDAKCE]. Kolega byl řidič a dozorčí, ona byla členem hlídky. Podle záznamu ve 12.21 hod. byli informováni z operačního střediska, že v obci [REDAKCE] došlo k napadení zakročující policejní hlídky, okamžitě vyjeli na místo. Adresu zadali do navigace, neboť se nachází mimo služební obvod, po příjezdu na místo od domu odjížděla sanitka a před domem stál uniformovaný policista, který uvedl, že pachatel je uvnitř a že jsou tam další lidi. Prošli dvorem, venku stál nějaký muž s chlapcem, dveře byly otevřené, později zjistila, že ten muž byl otec pachatele. Až ve zvýšené místnosti viděla ležet na zemi mladého muže, jednalo se o pachatele, který ležel na břiše, drželi ho dva muži v civilu a policista v uniformě, který byl u nohou. Okamžitě vyndala pouta, neboť pachatel byl velmi agresivní a řval nějaké nesmysly. Nohy se mu spoutat nepodařilo, běžela tedy pro něco, čím by se daly nohy svázat, starší paní požádala o provaz, ta jí poskytla švihadlo, kterým byly pachateli nohy zafixovány. Běžela pak ven pro kolegu, sama si vzala na starost dozor venku. Hlíkala venku matku pachatele, v jedné místnosti byly děti, byly zkontrolovány, že nejsou zraněny. Zabezpečila také to, aby do místnosti, kde ležel pachatel, nikdo nešel. Na místo přijela výjezdová skupina kriminální služby a pak přijela další sanitka s lékařem, který podal utišující léky pachateli. V místnosti před tou, co ležel pachatel, ležel na skřínce kuchyňský nůž s černou rukojetí.

U hlavního líčení svědkyně doplnila, že žádné údery do hlavy pachatele neviděla, po tu dobu co byla přítomna, pachatel musel být držen, vzpouzel se, něco křičel, neví přesně co. Oděvních součástí zasahující hlídky si nevšímal, nemůže říci, jaké na místě byly oděvní součásti policejní uniformy. Při odjezdu sanitky s pachatelem maminka vyběhla z baráku, byla samozřejmě trochu hysterická ohledně syna, křičela „vy jste ho zabili“. Kolega, který přijel v hlídce s ní, fixoval pachateli nohy, pachatel něco vykřikoval, ale co, tomu nebylo rozumět. V místnosti byla celkem tak deset minut. Pokud se týče projevů pachatele, tak tam žádná prosba nebyla, bylo to zuřivé.

Svědek [REDAKCE] v přípravném řízení uvedl, že bydlí v obci [REDAKCE] asi 3,5 roku, nijak blíže rodinu XXXXX nezná. Dne 18.12.2016 byla neděle. Dům, ve kterém bydlí, je přímo proti domu, kde se skutek stal. Přijel domů kolem jedenácté hodiny, asi za 15 – 20 minut na okno bouchala starší žena, později se dozvěděl, že se jednalo o babičku pachatele, byla hodně rozrušená, vykřikovala, že musí jít okamžitě pomoci, že tam

krváčí, více neříkala. Zavedla ho do domu, když vystoupal do patra, uviděl prvního policistu na zemi, ležel na zádech, byl při vědomí, ptal se ho, zda je v pořádku, přikývl, slovně nereagoval. Z vedlejší místnosti se ozýval křik o pomoc, jednalo se o muže středního věku, později zjistil, že se jednalo o otce pachatele. Dále tam další muž středního věku, o kterém později zjistil, že je to také soused. Pachatel ležel na břiše, snažili se mu fixovat tělo a nohy, aby se nehýbal. Pachatel mluvil nesouvisle, byly to věty, které byly směřovány na otce, ale nedávaly logiku. Při komunikaci, aby se nehýbal a byl ticho, tak reagoval. On mu začal fixovat záda v oblasti lopatek, v místnosti byla ještě paní, vedle pachatele asi půl metru ležel pobodaný policista, krvácel, měl rozepnutou bundu od uniformy, ležel na levém boku, paní u něj klečela, byla hysterická, držela mu ránu. Policista byl při vědomí, ale nekomunikoval, z komunikace na místě bylo zřejmé, že pomoc zavolal první policista, co ležel na zemi. Trvalo asi deset minut, než přijela další hlídka policie, ta vyběhla nahoru, rychle se seznámila se stavem a pachateli byla nasazena pouta. I poté se pachatel pořád vzpouzel, za pět minut přijela záchranka ke zraněným policistům. Pachatel měl na sobě péřovou bundu, ležel pořád na břiše, nevyšiml si na něm žádného zranění. Trvalo to asi hodinu, než přijeli další policisté, kteří si pachatele převzali. Otec mluvil na syna, snažil se ho uklidnit, aby nedělal žádné hlouposti a situaci nezhoršoval. V průběhu ošetřování policisty, který ležel vedle pachatele, si všiml, že má zranění v oblasti mezi ledvinou a žebry a další zranění v oblasti obličej. Když svědek ležel na pachateli, tak v jednu chvíli ho ze sebe pachatel shodil, on se udeřil do pravé ruky, asi po hodině mu začalo otékat zápěstí. Na chirurgické pohotovosti zjistili otok malíkové hrany a zápěstí. Poškozený se necítí. Ten první policista měl na sobě černou policejní uniformu, bez vesty, neviděl žádné zbraně, ani obušky. Když pachatel ležel na zemi, tak mu dávali pokyny, aby ležel, on odpovídal ano ano, na pár vteřin se zklidnil a další výrazy byly nesrozumitelné, směřovaly na nějaké dění v rodině. Ten den dopoledne nezaslechl z domu žádný hluk, hádky, přijel až po jedenácté hodině. Neslyšel, že by nějaký z policistů dával pokyn k úderům na zátylek pachatele.

U hlavního líčení doplnil, že v domě mohl být zhruba hodinu až hodinu a čtvrt. Jeho zranění si nevyžádalo jakékoli pracovní omezení. Z toho, co obžalovaný říkal, pochopil, že otec asi dostatečně nerespektuje syna nebo syn má osobní rozpor vůči otci a jeho názorům, ale nedávalo to moc logiku. Na konkrétní slova už si nevzpomíná. Seděl na pachateli v horní části těla v oblasti lopatek, otec byl někde v oblasti pánve a třetí muž se snažil pachateli fixovat nohy. Péřovou bundu měl částečně přemýklou obžalovaný přes hlavu, byl poměrně drobné postavy, přesto s nimi třemi cloumal poměrně značně. Není si vědom, že by docházelo k nějakým ranám do hlavy obžalovaného. Na místě žádný tyčový útvar neviděl, místnost ale přiléhala ke koupelně, tam byly nějaké úklidové prostředky jako koště apod., ale ničeho, co by se povalovalo v té místnosti, si nevšiml. V minulosti se s obžalovaným nesetkal. Pokud byla svědkovi předložena fotodokumentace na č.l. 307-308, tak si nevybavuje, že by vestu s reflexními prvky viděl. Pokud v přípravném řízení mluvil o vestě, tak si pod tímto pojmem představoval vestu, kterou má nyní na sobě v jednacím síni ozbrojená vězeňská stráž (*balistická vesta*). První hlídka Policie ČR, která na místo přijela poté, co vešel do domu, byli dva muži, pouta byla nasazena pachateli na ruce za zády. Nevybavuje si, zda došlo k fixaci nohou pachatele nějakým předmětem, seděl k nohám zády. Dobu, kdy odešel do místnosti do doby, kdy byl odvážen pachatel, odhaduje zhruba na hodinu, neboť se posléze na výzvu kriminalistů vracel, byl při té příležitosti ošetřen a obžalovaného odvážela sanitka. Po dobu jeho přítomnosti v místnosti s pachatelem slyšel slova, která se týkala pouze rodiny, všechna slova obžalovaného směřovala na rodinu.

Svěděk [REDACTED] v přípravném řízení vypověděl, že bydlí v obci [REDACTED] téměř 17 let. Dům, ve kterém bydlí, je naproti domu, kde bydlí rodina XXXXX, kousek nalevo. Dne 18.12.2016 po 11.00 hod. přišla babička obžalovaného, kterou osobně zná, šla otevřít jeho matka. [REDACTED] se ptala, zda jsou doma chlapi, ať jdou rychle k nim, že tam vraždí. Když sešel dolů, řekla „[REDACTED], jdi tam, on tam vraždí“. V domě XXXXX vešel po schodech do dlouhé chodby, na konci byla místnost, ve které si všiml ležícího policisty, který měl na sobě uniformu, byl při vědomí, držel mobilní telefon a zřejmě volal o pomoc. Poté ukázal do vedlejší místnosti a řekl „pomozte jim“. V této místnosti viděl, že na zemi leží [REDACTED] na břiše nohama směrem do místnosti, odkud přicházel, jeho otec se ho snažil držet za trup u země, matka držela nohy, on se neuvěřitelně smýkal, rodiče mu říkali, aby toho nechal, on říkal nějaké bláboly, nebylo mu rozumět. Pod oknem ležel další policista, který se nehýbal, na sobě měl též uniformu, ležel trochu na boku a trochu na zádech, zvláštní pozice, nehýbal se a nic neříkal. Vyzval matku [REDACTED], aby šla pryč, že nohy bude držet on, za 3 – 5 minut poté tam přišel soused [REDACTED], který také pomáhal [REDACTED] držet. U toho prvního policisty viděl zranění na břiše, u toho druhého zpočátku zranění neviděl, to zjistil až později, když přijeli záchranáři. Asi za 10 – 15 minut na místo přijeli další dva policisté, kteří nasadili [REDACTED] pouta a pomáhali ho držet na zemi, vzápětí přijeli záchranáři. Na místě byl až do doby, než odvezli zraněné policisty. V místnosti žádný nůž neviděl, pouze teleskopický obušek. Matka [REDACTED] v místnosti, která byla před místností, kde ležel pachatel, se snažila někam volat, zřejmě příbuzným. Jiné členy rodiny XXXXX na místě neviděl. [REDACTED] byl obyčejný kluk, chodil se psem, staral se o mladší sourozence, ale blíže se s ním nekamarádil, mezi nimi je velký věkový rozdíl, jaké měl zájmy, neví. S rodiči [REDACTED] se blíže nestýkal, ale babička [REDACTED] k nim chodila za jeho matkou. Ležící policisté měli na sobě standardní oblečení, košili, svetr a na tom bundu. Žádného zranění na [REDACTED] si nevšiml. Když přijela další hlídka policie, tak jim neradili, jak mají držet [REDACTED] na zemi a zklidnit ho, neslyšel, že by nějaký z policistů radil ostatním, že má [REDACTED] dostávat rány do hlavy na zátylek. Pouze říkali, aby mu drželi hlavu u země. Domnívá se, že v koupelně viděl násady od košťat, možná i vzduchovku, ale tím si není jistý.

U hlavního líčení doplnil, že v místnosti s pachatelem byl asi 45 – 60 minut. Vepředu na lopatkách pachatele fixoval [REDACTED], vepředu byl otec obžalovaného a u nohou fixoval pachatele on. Tato sestava se neměnila, šlo spíš o to, že otec už potom asi nemohl. Chvíli ho tak drželi pouze ve dvou, což byl problém, pak přišli policisté a přebrali si pachatele. Podle jeho názoru první přijeli těžkooděnci a za 15 – 20 minut potom přijela obyčejná hlídka. Že by slyšel v minulosti nějaké hádky z tohoto domu, není si vědom, obžalovaného viděl buď samotného, nebo se staral o mladší sourozence. Nevěděl, že užívá drogy. S pachatelem byl v místnosti poměrně dlouho, ale většina slov nedávala smysl, snad jediné, co říkal „táto, proč jsi to udělal“ a „mámo, ty jsi svině“, ale nemělo to souvislost. Nůž nikde neviděl, ani nějaký tyčový útvar. Neviděl, že by někdo dával pachateli rány do oblasti spánku. Pachatel měl na sobě zelenou bundu a modré kalhoty, bunda mu zakrývala horní část těla, neví, jestli hlavu. On osobně obžalovanému na hlavu neviděl. Pokud byla svědkovi předestřena fotografie na č.l. 308, uvedl, že tuto bundu na místě neviděl. Pachatel se stále snažil zvednout, oni ho museli přitlačit na zem, aby zmírnili jeho pohyb, bylo to opravdu náročné. Jeden z policistů z hlídky také vytáhl teleskopický obušek a přes kotníky přitlačil nohy pachatele k zemi. Před ním seděl otec obžalovaného a před ním ještě pan [REDACTED]. V době, kdy lékař pachateli aplikoval injekce, už tam nebyl.

Svědkyne ██████████, babička obžalovaného, v přípravném řízení využila svého práva a odmítla vypovídat.

Svěděk ██████████, nar. XXXXX, v přípravném řízení vypověděl, že je bratrem obžalovaného. Dne 18.12.2016 byl doma, a to i přes předchozí noc. Naposledy byl s bratrem ██████████ dne 17.12., kdy s ním mluvil mezi osmou a devátou hodinou večer ve druhém patře pár minut o počítači. Choval se jinak než normálně, málo komunikoval, moc nevnímal. Dne 18.12. byl nahore v patře, hlídal další sourozence, bratrovi je 5 let a sestře 7 nebo 8 let. ██████████ byl ve svém pokoji o patro níž. To, co se stalo, neviděl, dozvěděl se o tom, až když přijeli policisté. Co se stalo, mu vyprávěli rodiče. S bratrem vycházel dobře, nikdy mezi sebou neměli žádné násilí, sice se pohádali, ale třeba kvůli tomu, kdo půjde na počítač, pít alkohol ██████████ viděl, ale ne pořád, třeba když slavil osmnáctiny. Občas pil alkohol i doma, převážně pivo, viděl ho i opilého, choval se jako každý jiný, byl nemotorný. Domnívá se, že bral i nějaké drogy, ale to se dozvěděl až potom, co se to stalo. Sám nikdy neviděl, že by nějaké drogy užíval. Trávu ho kouřit viděl, o tom, že bral pervitin, taky věděl, ale nikdy neviděl, jak si ho bere (*to po předestření výpovědi obžalovaného, že ho bratr ██████████ možná viděl i s pervitinem*). Pokud ██████████ popisuje, že ho několikrát zmlátil, aniž by to chtěl udělat, na to svědek uvedl, že občas se sice porvali, ale nebylo to nijak brutální, žádné modřiny, dával mu třeba pěstí do ramene. Nějak koncem léta byl ██████████ takový divný, a to se dozvěděl, že bral pervitin, a asi rok předtím, že hulil trávu. Po marihuaně byl unavený, občas měl záchvaty agrese, ale to až v pozdější fázi, hádal se a musel mít svoji pravdu. V posledním roce si povídal pro sebe, hádal se s duchama, něco si pro sebe šeptal, co to bylo, neví. Samomluvou trpěl hodně často, téměř každých deset minut asi po dobu dvou až tří měsíců předtím, než se to stalo. Občas za ██████████ chodil do jeho pokoje, to přestal šeptat, když se ho zeptal, tak mu řekl, že s nikým nemluvil, nebo že si nešeptal, také říkal, ať mu zatáhne okno, že na něj chce někdo střílet, to bylo koncem léta 2016. Také seděl v tureckém sedu, meditoval, naváděl k tomu ostatní, i kamarády, hodně často zapomínal, že by měl někdo na něj střílet, to měl pocit jenom u sebe v pokoji. Když se pohádali, tak za ním za pět minut přišel, ani nevěděl, že se pohádali, byl hodně uzavřený, nikam nechodil, to bylo v poslední době, říkal, že viděl nějakého mimozemšťana, ducha. Agresivní vůči členům rodiny ani nebyl, pouze někdy řval. V období posledního týdne před incidentem říkal, že je faraon, asi dvakrát, že je víc než ostatní lidi. Myslel si, že si dělá srandu.

U hlavního líčení svědek vypověděl, že ██████████ začal brát drogy již na základní škole, od šesté třídy hulil trávu, od sedmé nebo osmé bral pervitin. V roce 2016 začal mít horší stavy, byl více agresivní, vždycky agresivní nebyl, ale pokud byl, tak někdy hodně. Když ho nechtěl pustit na počítač, tak ho třeba zmlátil. Někdy se ho bál, rodiče o tom nevěděli. To, že bere drogy, taky nevěděli. Dovozuje tak z toho, že by s tím asi něco udělali. To, že ██████████ bere drogy, věděl asi tři roky zpátky. Bratr si nenechal nic líbit, „občas mě mlátil no...hodně často“. Bylo to pěstí, možná měl i modřiny, rodičům to neříkal, bál se. K matce si ██████████ dovoľoval hodně, jednou za ním přišla do sklepa, on tam něco dělal, nejspíš jí ani nepoznal, pak jenom slyšel nějaký křik, máma přišla ze sklepa nahoru, začala brečet, za pět minut přišel ██████████, že neví, co se stalo. Jednou přišel za mámou a řekl mámě, že je faraon, ať se mu ukloní. K soudu moc svědčit jít nechtěl, říkali mu to všichni, ať jde, rodina. S rodiči probírali to, co říkal v přípravném řízení. V přípravném řízení neřekl úplně pravdu, protože nechtěl ██████████ poškodit, i když byl i tehdy poučen, že má vypovídat pravdu. Scéna ve sklepě byla někdy léte nebo na podzim roku 2016. Do doby, než bylo ██████████ 18 let, tak to rodiče nijak neřešili, oni v podstatě nevěděli, že něco bere. Na ██████████ už bylo vidět poslední dobou, že bere pervitin. Jezdil předtím na brigády,

ale nebyla to delší doba. Nepamatuje si, kdy to bylo. Odkud měl peníze, neví. Dne 18.12.2016 bratra viděl, přišel za ním, zda mu nevzal peněženku, probudil ho a nadával mu. Myslel si, že mu jí sebral. Bylo to někdy kolem 9. až 10. hodiny. Řekl mu, že neví, kde je a dál ležel v posteli, on jí hledal po celém domě, řval a nadával rodičům. Slyšel pak, jak to na tátu zkoušel s nějakou tyčí, viděl pak z okna, jak jsou u sebe, žádný fyzický kontakt neviděl. Matka už potom volala linku 158, on nahore hlídal děti, aby nešly dolů. Když už tam byli policisté, tak šel za otcem ven, slyšel, jak [REDAKCE] řve o pomoc.

Pokud byly předestírány svědkovi rozpory v jeho výpovědi z přípravného řízení a v řízení před soudem, uvedl, že si nevzpomněl na to, když byl vyslýchán na policii, že s bratrem mluvil i dne 18.12., nedokázal vysvětlit, proč ve výpovědi v přípravném řízení říkal jednoznačně, že s ním nekomunikoval. Neměl vysvětlení proto, že v přípravném řízení uvedl, že nikdy mezi sebou neměli žádné násilí a u hlavního líčení konkrétně popisoval, jaké násilí bylo. Když [REDAKCE] přestal chodit do školy, půjčovali mu rodiče peníze, jim to vždycky vrátil. Na dotaz, jak velké částky měl napůjčované od rodičů, uvedl, že si to nepamatuje. Pokud v přípravném řízení uvedl, že se na konci léta 2016 dozvěděl, že [REDAKCE] bral pervitin a u hlavního líčení uvedl, že to věděl již tři roky, pak na vysvětlenou uvedl, že se dřív bál, neví ale, čeho se bál. Bál se skoro všeho, co by tam na policii řekl. Dnes u soudu se nebojí. Všichni mu říkali, že i když řekne na [REDAKCE] něco špatného, tak má prostě říct pravdu. Říkají mu to rodiče i kamarádi. Facebook používá, ale příspěvky svojí matky nečte. Občas mu matka řekla, ať je sdílí. Žádný názor na ně nemá.

Bratr si pro sebe dost často šeptal potichu, občas mu říkal, že nemůže ani myslet. Co si šeptal, neslyšel. Postupně se přestal bavit s kamarády, po létě začal být hodně uzavřený a nechtěl s nikým být. Jednou v pokoji rozmlátil nábytek, u toho ale nebyl, ale hodně nábytku zmizelo, rodiče mu pak řekli, že ho rozmlátil. Často měl zatažené závěsy, jednou uhodil pěstí do sádrokartonové zdi, udělal tam díru. V minulosti násilí proti otci nepoužil, ale hádal se s ním často. Dne 18.12., potom, co se to stalo, k nim přijela teta poté, co odjela sanitka a policie. Když stál pod oknem s otcem, tak tam teta ještě nebyla, teta se jmenuje [REDAKCE].

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a z pitvného protokolu, z fotodokumentace [REDAKCE] XXXXX, CSc. a [REDAKCE] a z výpovědi znalců u hlavního líčení soud zjistil, že příčinou smrti poškozeného [REDAKCE] byl otok mozku při jeho nedostatečném zásobení kyslíkem při zakrvácení dutiny hrudní v důsledku bodnořezného poranění pravé plíce. Zevní prohlídkou a pitvou byly zjištěny úrazové změny, a to chirurgicky ošetřená rána dolního rtu vpravo pronikající do dutiny ústní, příčná chirurgicky ošetřená rána na hrudníku vpravo vzadu na lopatkové čáře pronikajícím 9. mezižebřím do dutiny hrudní a do dolního laloku pravé plíce z žeberní plochy, prokrvácení dolního laloku pravé plíce, tečkovité krevní výronky v měkkých pokrývkách lebních, překrvení měkkých plen mozkových, otok mozku, krevní výrony pod poplicnicí, nepravidelné prokrvení srdečního svalu, ochabnutí pravé srdeční komory, překrvení parenchymatózních orgánů, otok plic, krevní výron pod nitroblánou srdeční v levé srdeční komoře ve výtokové části na přepážce mezikomorové a krevní výron v horní části levého spánkového svalu. Jednalo se o bodné poranění hrudníku vpravo dorzolaterálně pod úhlem lopatky. Masivní hemothorax s útlakem dolního laloku s přetlakem mediastina doleva. Výše popsané poranění bylo způsobeno tupým předmětem, který silou malé až střední intenzity působil na levou spánkovou krajinu a na dolní ret, a bodnořezným nástrojem typu nože, působícím téměř kolmo na hrudník zezadu zprava

v lopatkové čáře. Náráz na pevnou překážku během potyčky dobře vysvětluje krevní výron v levé spánkové krajině. Úder násadou od košty vedentý alespoň střední silou, jakou je schopný vyvinout dospělý muž, dobře vysvětluje zranění rtu, když se jednalo o prakticky kompletní odtržení mukózy (*sliznice*) a submukózy (*podslizniční vrstva*) od mukoperiostu (*výstelka dutiny ústní*) s obnažením skeletu dolní čelisti vpravo. Bodnutí předloženým nožem vedentý alespoň střední silou jakou je schopen vyvinout dospělý muž, dobře vysvětluje bodnořezné zranění hrudníku. Všechna poranění vznikla zaživa a jsou přibližně stejně stará, bodnořezná rána hrudníku s poraněním plíce v daných souvislostech byla smrtící pro svou všeobecnou povahu, smrti bylo možné zabránit pouze teoreticky okamžitou hrudní operací.

U hlavního líčení znalci doplnili, že zranění v oblasti rtu teoreticky mohlo být způsobeno i nožem. Rána byla chirurgicky ošetřena a z tohoto důvodu její charakter není možné jednoznačně posoudit. Postavení pachatele a oběti lze vyvodit na základě komparace průběhu bodného kanálu, lokalizace bodnořezné rány a výsledku jednotlivých zúčastněných osob. Pokud byl pachatel v momentě útoku držent v tzv. kravatě a nůž držel v pravé ruce, pak ze zapažení mohl útočit na záda poškozentého. Odpovídá to jednak lokalizaci bodnořezné rány a jednak průběhu bodnořezného kanálu u poškozentého.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství
██████████ XXXXX, CSc., z fotodokumentace a z výpovědi znalce u hlavního líčení soud zjistil, soud zjistil, že poškozentý ██████████ utrpěl bodnořeznou ránu pronikající v 10. mezižebří v přední podpažní čáře vlevo do dutiny břišní s téměř kompletním přetětím slezinné žíly, natětím slezinné tepny a horní hrany slinivky břišní na rozhraní těla a ocasu do hloubky asi 1 cm, zakrvácení dutiny břišní a šok z krvácení. Vstupní rána byla délky 2 cm. Při následném život zachraňujícím operačním výkonu bylo nutné odejmout slezinu. Tato poranění jsou ze soudně-lékařského hlediska těžká pro poškozentí důležitého orgánu, kterým je slezinná žíla i tepna a slinivka břišní. Bez včasné specializované chirurgické pomoci by zranění vedlo ke smrti zakrvácením dutiny břišní. Přes včasnou specializovanou lékařskou pomoc byl život poškozentého ohrožen šokem z krvácení. Obvyklá doba léčení a pracovní neschopnosti je několik měsíců. Po dobu delší než 6 týdnů je zranentý podstatným způsobem omezen v obvyklém způsobu života, zpočátku 1 – 2 týdny upoutáním na lůžko, později nutností dodržovat relativně klidový režim. Popsané poranění bylo způsobeno bodnořezným nástrojem typu nože, kterým mohl být předložen nůž. Odpovídá tomu délka čepele prakticky shodná s délkou bodného kanálu, i šířka čepele prakticky shodná s délkou vstupní rány. Nůž byl vedent minimálně střední silou, jakou je schopen vyvinout dospělý muž. Zranění odpovídá tomu, že nůž útočnik držel v pravé ruce a útočil v postavení blízkém čelním na levou stranu trupu zranentého. Posoudit vznik trvalých následků je možné až po jednom roce po vzniku zranění. Lze očekávat poruchu obranyschopnosti organismu následkem nepřítomnosti sleziny. Zranentý se tak bude muset podrobovat očkování a vyhýbat se možnosti ohrožení infekcí, např. návštěvy kin, divadel, koncertů, sportovních utkání apod.

U hlavního líčení znalec doplnil, že v tomto případě rána nemá žádný charakter toho, že by nožem bylo v ráně pohybováno, není se tedy možné vyjádřit k event. následnému vzájemnému pohybu. Takovéto zranění odpovídá nejlépe vzájemnému postavení útočnika a poškozentého tváří v tvář, útočnik držel nůž v pravé ruce a bodal prakticky kolmo kupředu. Poškozentý může mít potíže s trávením, např. může trpět průjmami, může se jednat i o nevolnost po požití stravy. Bodný kanál byl uložen těsně za žaludkem, v tomto místě vzniklo krvácení,

nepochybně došlo k vazivovým srůstům v dutině břišní, které bývají spojeny s takovými obtížemi.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie a z výpovědi znalce [redacted] u hlavního líčení soud zjistil, že byla analyzována krev odebraná obžalovanému na oddělení úrazové a plastické chirurgie Nemocnice České Budějovice dne 18.12.2016 v 15.15 hod. (toto bylo zjištěno též z originálního protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem). V krvi nebyla použitými metodami prokázána přítomnost alkoholu (etylalkoholu) či jiných toxikologicky významných těkavých látek. Z extraktivních látek byla v krevním séru metodami GC/MS, HPLC/DAD a LC-MS/MS prokázána přítomnost metamfetaminu, amfetaminu, ketaminu a diazepam. V krevním séru byla metodou GC/MS potvrzena přítomnost metamfetaminu a amfetaminu a stanovena koncentrace metamfetaminu 69,3 ng/ml. V krevním séru nebyla prokázána přítomnost delta-9-tetrahydrokanabinolu (THC). V krevním séru byla prokázána přítomnost kyseliny 11-nor-delta-9-tetrahydrokanabinolkarboxylová (THC-COOH). Pokud se v krevním séru nacházel ketamin a diazepam, pak tato léčiva byla obžalovanému podána před odběrem vyšetřované krve. Kyselina 11-nor-delta-9-tetrahydrokanabinolkarboxylová je metabolitem delta-9-tetrahydrokanabinolu a vzniká v lidském těle přirozenou chemickou přeměnou. Hlavní účinné látky obsažené v konopných drogách jako je marihuana, hašiš, hašišový olej apod.. THC-COOH není aktivním metabolitem, tedy nemá psychotropní účinky. Daný nálezný v krevním séru obžalovaného prokazuje minulé užití konopné drogy, není však důkazem o jeho ovlivnění v době odběru krve. Vzhledem k tomu, že v krevním séru obžalovaného nebyl THC prokázán, nelze mít za to, že byl v době odběru krve pod jeho vlivem, ačkoliv obecně nelze výpočtem přesně zjistit koncentraci metamfetaminu v krevním séru v době deliktu. Při znalosti eliminačního poločasu metamfetaminu v lidské plazmě – séru (6-15 hodin) je možno kvalifikovaně odhadnout jeho koncentraci v krevním séru obžalovaného v 11.30 hod. dne 18.12.2016 na 80 – 105 ng/ml. Tento odhad platí za předpokladu, že se obžalovaný v době deliktu nacházel již v eliminační fázi intoxikace metamfetaminem, tedy v době, kdy koncentrace drogy v krevním séru pouze klesala. Alkohol se odbourává z těla standardní rychlostí 0,12 – 0,20 g/kg za hodinu, na odbourávání alkoholu z těla nemá přítomnost metamfetaminu nebo amfetaminu vliv.

U hlavního líčení znalec doplnil, že přítomnost metabolitu THC neznamena, že byl obžalovaný v době odběru pod vlivem THC. Metabolit THC vzniká ve velmi krátké době po vstupu THC do těla, relativně dlouhou dobu se v těle také udržuje. Alkohol se odbourává z těla standardně rychlostí 0,12 – 0,20 g/kg za hodinu, k rychlejšímu odbourávání dochází pouze u člověka, který je velmi dlouhodobým aktivním uživatelem alkoholu. Na odbourávání alkoholu z těla nemá přítomnost metamfetaminu nebo amfetaminu vliv.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie [redacted] a z výsledku znalce před soudem bylo zjištěno, že osobnost obžalovaného překračuje ve svých kvalitách hranice širší normy, kdy jsou vyjádřeny rysy emoční nezralosti, tendence emočně – nestálé, impulsivní a disociální. Obžalovaný se snaží prezentovat jako psychicky narušený, což se mu daří v dotazníku, ve kterém je zřejmé, k jaké problematice se jednotlivé položky vztahují, ale už ne v méně strukturovaných testech využívajících projektivního momentu, zde se jeví jako jedinec bez závažné psychopatologie. Bez ohledu na výše uvedené se u obžalovaného objevují úzkostné prožitky, které mohou být přechodně vystupňovány až do stavu agitovanosti. Emoce mají velký vliv na jeho prožívání, racionální kontrola je oslabena. Je egocentricky zaměřen na vlastní potřeby a zájmy.

Identifikovat lze některé typické charakteristiky uživatelů drog m.j. sklon k závislému chování a pasivitě. Konfrontaci s těžkostmi se vyhýbá. Odpovědnost za své problémy přenáší na druhé nebo na okolnosti. Patrný je odpor k autoritám, který se projevuje ve formě negativismu. Jeho mezilidské vztahy jsou nezralé a disfunkční. Nedovede vyvinout dostatečné systematické volní úsilí, převažuje u něho spíše působení vnějších motivů. Hodnotový systém je patologicky deformovaný ve prospěch drogy. Pokud není pod vlivem psychoaktivní látky, vnímá události zpravidla konvenčním způsobem. Narušení kontaktu s realitou nebylo zjištěno, je schopen uvažovat logicky a koherentně. Jednotlivé asociace v rámci procesu myšlení smysluplně navazují na sebe. Z psychologického hlediska nic nebrání tomu, aby obžalovaný přiměřeně referoval o událostech svého života, včetně inkriminované události. Jeho obecnou věrohodnost je nicméně na místě hodnotit jako podstatně sníženou z důvodu zjištěné smíšené poruchy osobnosti a drogové problematiky. Rozumové schopnosti obžalovaného jsou na úrovni průměru, umožňují mu adekvátní zvládnutí nároků každodenního života. V oblasti těchto schopností není přítomna porucha, která by snižovala schopnost obžalovaného objektivně chápat reálné skutečnosti nebo se adaptovat v běžném sociálním prostředí a nových podmínkách. Schopnost do paměti informace ukládat, bez zkreslení je uchovat a později v dobré kvalitě i kvantitě i vybavit není narušena, odpovídá úrovni průměru. Z hlediska zjištěné úrovně rozumových a paměťových schopností je schopen porozumět prožívané události a tuto následně bez významného zkreslení reprodukovat. Ve srovnání s obecnou populací je u obžalovaného zvýšené riziko agresivního jednání. Frustrační tolerance je snížena, v zátěži hůře obstojí, poměrně snadno vstupuje do konfliktů a reaguje impulzivně. Vzhledem k osobnostním charakteristikám k přihlídnutím k dlouhodobému a soustavnému užívání psychoaktivních látek je nutné vyjádřit se k možnosti resocializace s opatrností. Náprava je sice ještě možná, a to z důvodu věku, resp. současné vývojové úrovně obžalovaného, ale korekce psychického vývoje žádoucím směrem vyžaduje dostatečnou psychosociální podporu zahrnující ovšem realistický, nikoli hyperprotektivní přístup, a zejména zvládnutí drogové problematiky.

U hlavního líčení doplnil, že pokud se týče skutečných psychotických prožitků, tak takové prožitky jsou zvenčí minimálně ovlivnitelné. Pokud se týče obhajobou předložených znaleckých posudků [redacted] a [redacted], pak s výjimkou úrovně rozpoznávacích schopností celkovou situaci posuzují obdobně. Racionální kontrola u obžalovaného je oslabena, a to trvale, je to trvalý osobnostní rys. Dále je přítomna smíšená porucha osobnosti, když jsou zjišťovány rysy emočně nestálé, impulzivní a disociální. V důsledku intoxikací dochází k výpadkům paměti, nicméně je velmi málo pravděpodobné, že by bylo možné cosi doplňovat. Droga nezměnila osobnost obžalovaného. Jeho osobnost formovala řada faktorů, byly zde problémy už dlouhodobě v dětství, abuzus nastupuje později. Riziko agresivního chování u obžalovaného je významně zvýšené ze dvou příčin. Jednak hraje roli porucha osobnosti, druhou příčinou je i užívání drog. Osobnostní maladaptace je dlouhodobá a spolupodílí se na ní více faktorů, nejenom užívání psychoaktivních látek. Na druhé straně osobnost obžalovaného není ještě úplně zformována, zdaleka není v hotovém stavu, jedná se osobnost mladou, je zde potenciál pro další vývoj, míra zralosti se ještě může zlepšit. To, co se stalo, je tragické u normálního člověka bez ohledu na to, co vlastně způsobilo tuto skutečnost, by samotný fakt měl být zdrojem určité lítosti. Zde lítost působí velmi povrchně, prožitek není naprosto hluboký ani hlubší, jedná se o prosté proklamace. Okolí, zejména rodina, podstatně podporuje obžalovaného v interpretaci, že je fakticky obětí, což nepomáhá nápravě. Především rodina nereagovala dostatečně na to, že obžalovaný nechodí do školy, nepracuje, přebývá doma, pokud něco vykonává, tak pouze

krátkodobě, nemá žádný intenzivní zájem. Žije životem, který není spojen se soustavným studiem nebo pracovní činností, ze strany okolí tedy nebyla výrazná korektivní snaha učinit nějaké kroky, které by směřovaly ke zvládnutí maladaptivních projevů obžalovaného, a pokud byly, nebyly dostatečně účinné. Korektivní zkušenost lze spatřovat i v tom, že s obžalovaným již na základní škole proběhly opakované pohovory stran zhoršujícího se prospěchu a podezření ze šikany spolužačky. Obžalovaný byl zkušeným uživatelem drog, byly zde různé prchavé psychotické prožitky v intoxikacích, záleželo, o kterou konkrétní látku se jednalo. Některé proklamované prožitky tak, jak je líčí obžalovaný, jsou nepřesvědčivé, neboť v konkrétní situaci byla prostá intoxikace pervitinem, kdy prostě určité prožitky v intoxikacích touto látkou nebývají. Znalec vychází ze své klinické zkušenosti, kdy dnes a denně se setkává s intoxikovanými lidmi stejně jako znalkyně [REDAKCE]. Obžalovaný si byl vědom účinků drogy, pokud se jedná o pervitin, byly relativně pozitivní a on si je užíval, byly přítomny pseudoiluze, různé tělové percepce, na druhé straně se objevovala i paranoidita, která je ve spojení s užíváním této látky zcela běžná. U dlouhodobého užívání pervitinu se objevují persekční bludné prožitky, lidově zvané „stíhy“. Obžalovaným uváděné neobvyklé prožitky na pervitinu jsou krajně neobvyklé, pokud by se měly postavy měnit, měl by mít pocit, že člověk se mění, že je někdo jiný, tak to u pervitinu není, může to být u halucinogenů. Pervitin obecně aktivizuje, tedy daný stav, který je, zvýrazňuje.

Nápravu obžalovaného by viděl jako problematickou, ale možnou. Je nutno akcentovat evidentní nezralost obžalovaného, který působí dojmem jedince mnohem mladšího, jeho nezralost se projevovala výrazně i ve věznicí. Na druhé straně postoj rodinných příslušníků k nepřizpůsobivému chování obžalovaného není zdravý a je otázka, jestli toto se bude korigovat, zda stále budou utvrzovat obžalovaného, že je obětí. Pokud se má něco změnit, není možné utvrzovat obžalovaného v pozici obětí. Lidé intoxikovaní pervitinem velmi dobře vidí, též odkazuje na svou klinickou praxi. Trvalý blud je něco jiného než přechodný transitorní prožitek bludného charakteru. Náprava bez toho, aniž by člověk akceptoval svůj spolupodíl, je tak obtížná. Pocity viny jsou určité negativní prožitky ve vztahu k sobě, ke své sebeúčtě, jde o negativní introspekci, o to, že člověk přemítá o sobě. Pokud má být náprava, znamená to, připustit si, že jsem udělal něco špatně. U obžalovaného pocity viny nejsou nalézány, a i když je zde prostor pro výčitky, zatím nebyly u obžalovaného identifikovány. [REDAKCE] akcentoval ve svém posudku více otázku osobnosti, což je důležitý aspekt, který má forenzní význam, neboť posouvá motivaci obžalovaného směrem k osobnosti, nikoliv k droze, tzn. mimo dušení poruchu ve vlastním slova smyslu, tedy ji posouvá k povaze.

Ze znaleckého posudku znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie [REDAKCE] a z její výpovědi u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaný netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu, jedná se o jedince s polymorfním syndromem závislosti na více psychoaktivních látkách s preferencí stimulací. Projevuje se u něj akcentace osobnostních rysů, disociálních a emočně nestabilních, jde o osobnost nezralou, s disharmonickým vývojem, a poruchami chování v dětství. V inkriminované době trpěl polymorfní závislostí na více látkách s preferencí stimulací, nacházel se ve stavu akutní intoxikace stimulancii, která dlouhodobě zneužívá. Účinků látky na své chování, prožívání a jednání si byl plně vědom. O patickou opilost se nejednalo, nebyl v předmětné době pod vlivem alkoholu. Polymorfní syndrom závislosti na více látkách a stav akutní intoxikace stimulancii při znalosti účinku látky ovlivnil rozpoznávací a ovládací funkce tím způsobem, že schopnosti rozpoznávací byly sníženy nepodstatně a schopnosti ovládací

byly sníženy měrou podstatnou. Jeho pobyt je na svobodě nebezpečný a vyžaduje s ohledem na rozvinutý syndrom závislosti na více látkách především stimulancií, ochranné protitoxikomanické léčení v ústavní formě. Je schopen účasti v trestním řízení.

U hlavního líčení doplnila, že nesouhlasí se závěry znalce [REDAKCE], že zcela prioritní byla osobnostní skladba obžalovaného, jeho povahové a charakterové vlastnosti. Naopak se domnívá, že prioritní byl u obžalovaného abuzus a intoxikace stimulanty. Nerozumí tomu, co znalec přesně myslí společenským kontextem, nicméně obžalovaný není mentálně retardovaný, dementní, ani psychotický, jde o jedince, který vyrůstal v běžném prostředí základní školy, kde jsou děti edukovány již od třetí třídy velmi intenzivně stran protidrogové prevence. Navíc pokud někdo použije nůž proti neozbrojenému člověku, musí předpokládat, že mu může velice významně ublížit. V období časně adolescence kolem 11. – 12. roku věku vliv rodiny přestává mít prioritní úlohu a přebírá ji komunita vrstevnická, školní, a také sociální sítě a informační média. Po tomto věku zásadní vliv rodiny na obžalovaného být nemohl. Při vyšetření se obžalovaný zcela jasně vyjadřoval k tomu, že ví, že fetovat je špatné. Byl schopen uvést celou plejádu nežádoucích účinků při akutní intoxikaci, též při odvykacím stavu, uváděl, že utrácel mnoho peněz, ve vazební věznici spočítal celkový obnos, který za drogy utratil, na částku 150.000,- Kč. Měl stále pocit, že to může zvládnout, že si může říct, že nebude fetovat. Na realitu nahlíží, plně si ji uvědomuje. Nebezpečnost svého jednání si tak mohl uvědomit velmi dobře v plné šíři. Diagnóza smíšené poruchy osobnosti spočívá v povahových charakterových vlastnostech, nejedná se o chorobu. Také polymorfní závislost na návykových látkách není porucha nebo choroba ve vlastním slova smyslu. Ukládání psychiatrické léčby je zbytečné, neboť v tomto konkrétním případě nic nevyřeší. Porucha osobnosti se dá léčit pouze z vlastní motivace a z iniciativy osoby, které se týká. Obžalovaný musí být v rámci protitoxikomanické léčby konfrontován s režimovými opatřeními, tedy přesně tím, co nebylo nastaveno z nukleární rodiny, tzn. hranice, žebříček morálních hodnot, posílení volných vlastností, posílení motivace, a uvědomění si souvislostí, že musí mít člověk příjem, aby mohl někde bydlet, mohl se stravovat, apod. Režimová opatření jsou v rámci léčení u závislostí naprosto stěžejní, člověk má režim, jemu odebrán telefon, chodí v určitý čas spát, musí vykonat určitý obnos práce, chodí do skupinové terapie, jeho čas je přesně strukturovaný, má povinnosti, které musí plnit, je bodován. Léčba na poruchu osobnosti neexistuje. Obžalovaný verbálně deklaroval při vyšetření, že je motivovaný k protitoxikomanické léčbě, což v době vyšetření nebylo úplně přesvědčivé, nicméně znalkyně nevyklučuje do budoucna posílení motivace. U obžalovaného dochází ke značnému kolísání emocí a nálad. Kromě toho, že je nevyrovnaný, jsou sledovány rysy disociality, netečnosti vůči konvencím, povinnostem, je sledována neschopnost recipročně reagovat na své okolí, i s autoritami má obžalovaný problém. Psychoaktivní látka odbrzdí a ztrácí zábrany u každého člověka, člověk své jednání koriguje rozumově, svým morálním nastavením, tím, že je dobře vychovaný. V momentě požití látky se tyto zábrany ztenčují a podle intenzity intoxikace můžou úplně zmizet. Psychologové se shodli na tom, že obžalovaný je premorbidně k agresivitě více pohotový, užití drogy ničí jeho ovládací mechanismy. Z psychiatrického pohledu byla hladina metamfetaminu u obžalovaného spíše nižší, běžně se znalkyně setkává s hladinou u řidičů od 100 do 400 ng/ml. Znalkyně uvedla, že konzultovala tuto otázku se znalcem [REDAKCE], toxikologem, dle něj je koncentrace metamfetaminu v těle obžalovaného v době činu posuzována jako dolní pásmo střední intoxikace.

U stimulačních drog se projevuje spíše závislost psychická, nicméně odvykací stavy po stimulacích jsou známy pod názvem tzv. dojezdů, kdy pervitinista poté, co ukončí

aplikaci např. několika „lajniček“ začne nezřízeně jíst, nebo naopak usne na řadu dní, tráví celé dny i týdny na lůžku, povzbuzený přijde k lednici a kompletně jí sní a jde si zase lehnout, takové stavy nemůžou zůstat pro okolí skryty a jsou odčitelné. Při samotné intoxikaci se navíc uživatel chová agitovaně, typická je tzv. pervitinová vykroucenost, kdy enormně gestikuluje, kroučí se, grimasuje, je hyperaktivní, nespí ani nejdí. Uživatel má pocit, že je výkonný, zábavný, sebevědomý. Obžalovaný sdělil, že byl schopen dotáhnout váhovou rozdílnost o nejméně 10 kg za týden, směrem nahoru i dolů, což je také velmi nápadné. Depravace osobnosti obžalovaného by se určitě odrazila v psychologických testech, nejsou postiženy kognitivní a mnestické funkce. Ve 12 a 13 letech není dokončena ještě neuroplasticita mozku, který je tvárný, mladé tělo je hodně sebeozdravné, na druhou stranu obžalovaný nemá vůbec pořádně vyvinuté volní vlastnosti, proto bylo pro něj složité, aby odolal carvingu po droze a závislost se rozvinula. Ovšem obžalovaný není naprosto ničím výjimečný, jedná se o standardního psychiatrického pacienta, u kterého se projevují poruchy chování, hyperprotektivní zázemí v rodině, nedostatečný dohled, nedostatečné hranice. Takovýto sled drogového abuzu se u obdobných lidí rozvíjí jako „přes kopírák“.

Závislost byla u obžalovaného plně rozvinuta, znalkyně znovu zdůraznila, že obžalovaný byl v akutní intoxikaci pervitinem, kterou si ovšem přivodil o své vůli, ačkoli věděl, co se mu v akutní intoxikaci děje. Věděl, že pod vlivem pervitinu je agresivní na rodiče, věděl, že mu tato látka nedělá dobře, na druhou stranu toužil po mikropsychotických zážitcích na droze, které znalkyni podrobně popsal. U obžalovaného neproběhla toxická psychóza, což je závažný psychický stav. Akutní pervitinová intoxikace běžně sebou nese prožitky ohrožení, spiknutí okolí vůči osobě uživatele drog, mohou být přítomny i iluzorní prožitky, mluvení zvířat, či velikášské prchavé bludnosti o tom, že je bůh, že umí hovořit se zvířaty apod. Odborně se tomu říká paranoia, čímž se myslí především vztahovačnost. Ani skutečnost, že inkriminovaný den měl obžalovaný poprvé napadnout otce i fyzicky není psychiatricky významná, je to součást projevu v akutní intoxikaci.

S ohledem na věk obžalovaného se domnívá, že lze z psychiatrického hlediska očekávat možnost nápravy u obžalovaného, byť se k resocializaci vyjadřuje spíše klinický psycholog.

Obhajobou byl předložen **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** [redacted]. Tento znalec ve znaleckém posudku a ve své výpovědi u hlavního líčení došel k závěru, že u obžalovaného nebyla zjištěna možnost, že by se v důsledku dlouhodobého užívání uvedených látek mohlo jednat o toxickou psychózu. Závěr znalkyně [redacted] stran rozpoznávacích a ovládacích schopností v souvislosti s polymorfní závislostí na více látkách považuje za skoro správný s tou korekcí, že tempore criminis byly nejen ovládací, ale i rozpoznávací schopnosti obžalovaného sníženy podstatně. Domnívá se, že vliv diagnostikované osobnostní poruchy, tedy smíšené poruchy osobnosti, byl na chování a jednání obžalovaného v celém kontextu rozhodující. Podle znalce nebyla dostatečně zhodnocena míra vlivu osobnostní poruchy obžalovaného na inkriminované jednání, znalec tak hodnotí jako podstatně snížené i rozpoznávací schopnosti, neboť obžalovaný sice bohaté zkušenosti s užíváním psychotropních látek má, ale nemá žádné zkušenosti s negativními následky tohoto užívání zejména ve společenském prostředí.

U hlavního líčení doplnil, že před vypracováním znaleckého posudku konzultoval závěry s psychologem [redacted], i když tento neměl ještě svůj posudek vypracovaný. V důsledku absence korektivních zkušeností obžalovaný jednal jakoby

v sebeobraně, když posuzuje to, v jakém duševním vztahu se obžalovaný nacházel. Absencí korektivních zkušeností mínil to, že v době školního věku nebyly žádné korektivní zkušenosti, jako že se špatně učí nebo že se pere s klukama, ani že užívá psychotropní látky, výchova byla volná, všechno běželo tak, jak on si přál. Kdyby mu dali pár facek, byla by to dobrá korektivní zkušenost. Rodiče ovšem měli hyperprotektivní přístup. Při vypracovávání znaleckého posudku neměl zprávu z oddělení péče o děti ze sociálního odboru k dispozici. Ovládací schopnosti obžalovaného byly sníženy mírně. K dispozici neměl výtah ze spisové dokumentace nebo její kopii, pouze to, co bylo v posudcích [REDAKCE] a [REDAKCE]. Obžalovaný byl pod vlivem psychoaktivních látek a jednal podle toho, co viděl, bál se, že to byli ufouni, gangsteři nebo cokoliv jiného. [REDAKCE] je dobrá znalkyně, ovšem došli k jinému závěru, to se stává. Obžalovaný jednal pod vlivem zkreslených halucinogenních představ a šíleného emočního napětí. Stejně jako [REDAKCE] vyloučil toxickou psychózu, nešlo o nějaký zlom reakční na požívání psychoaktivních látek, toxická psychóza je úplně jiný kvalitativní rozdíl. Navrhuje též kromě protitoxikomaničké léčby i léčbu psychiatrickou, neboť obžalovaný je nevyzrálý a egocentrický. Ve směru převýchovy je optimističtější, obžalovaný není bezcitný, ke svým sourozencům se choval vždy dobře. Diagnóza smíšené poruchy osobnosti se léčí výchovou a pracovním prostředím.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie

[REDAKCE], který předložila obhajoba, soud zjistil, že osobnost obžalovaného je charakterizována labilní emotivitou, nezdrženlivostí a nezodpovědností. Jeho rozumové a paměťové schopnosti jsou na úrovni pomezí průměru a podprůměru. Nedosahují pásma defektu. Schopnosti zapamatovat si děj událostí a spolehlivě jej reprodukovat nejsou ve strízlivém stavu narušeny. Ve stavu intoxikace jejich narušení odpovídá míře a povaze intoxikace. Jeho obecná věrohodnost je snižována povahovými vlastnostmi, zaměřením na uspokojování vlastních potřeb bez odpovídajícího ohledu na ostatní a dále jeho sebestylizací ve snaze uvádět o sobě pouze ty informace, které nenaruší jeho pozitivní sebeobran před okolím. Je emočně labilní, pohotovost k agresivním reakcím je přítomna alespoň od puberty. Užívání psychoaktivních látek odbrzdňuje jeho emoční reakce, snižuje schopnost regulovat vůli vlastní jednání a také činí člověka méně zodpovědným ve smyslu schopnosti porovnávat své vlastní potřeby s potřebami jiných. To vše vede ke zvýšené agresivitě, která je v případě obžalovaného zacílena vůči okolí. Prognóza dalšího vývoje vzhledem k možnostem resocializace se jeví jako málo příznivá. Hodnotová hierarchie obžalovaného je zaměřena především na uspokojování vlastních potřeb a nepřebírání zodpovědnosti za čin, jehož se dopustil. Nedoceňuje vliv svého životního stylu na okolí, na sebe sama a následně na čin, kterého se dopustil.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky soud zjistil, že ke zkoumání byly předloženy stopy z ohledání místa činu ze dne 18.12.2016, a to stopa č. 1 biologická kuchyňský nůž, stopy č. 2 – 6, 8 – 9, 22 biologické stěry z krevních šmouh na různých částech místností v domě, a stopa č. 7 – množství znečištěného oblečení a osobních věcí poškozeného [REDAKCE], stopa č. 10 nedopalek cigarety, stopa č. 11 zlomené kostě, stopa č. 12 – 14 obušky, stopa č. 15 jedna láhev od rumu, zajištěné osobní věci poškozeného [REDAKCE] a zajištěné věci obžalovaného, dále srovnávací biologický materiál. V rámci biologického zkoumání byla specificky prokázána přítomnost lidské krve ve stěrech zajištěných jako stopy č. 2 – 6, 8 – 9, 22 a dále na věcných stopách, které byly zajištěny jako stopa č. 1, 14. Ve zkoumaném materiálu na předložených obuškách, které byly zajištěny jako stopa č. 12 a 13 a jeden z obušků, který byl zjištěn jako stopa č. 14

na prázdné láhvi od rumu, stopa č. 15 a na smetáku stopa č. 11 nebyla specificky prokázána přítomnost lidské krve. Na všech osobních věcech [REDAKCE] vyjma ponožek byla prokázána přítomnost lidské krve, na oděvních součástích poškozeného [REDAKCE], ze služební bundy PČR zelené reflexní barvy, služební polokošile PČR modré barvy, svetru PČR a z levé a pravé služební obuvi PČR byla prokázána přítomnost lidské krve. Na pánské zimní bundě zelené barvy, pánských riflích modré barvy, mikině modré barvy obžalovaného byla prokázána přítomnost lidské krve. Na kuchyňském noži na levé i pravé straně čepele ve stopě č. 2, 3, 8, 22, ve stěrech krve na oblečení poškozeného, na obušku na zemi a na obušcích na stole, na služební bundě PČR poškozeného [REDAKCE] a na kalhotách a mikině obžalovaného bylo zjištěno DNA poškozeného [REDAKCE]. DNA poškozeného [REDAKCE] bylo zjištěno na stěrech krve na služební polokošili a služebním svetru tohoto poškozeného a na kalhotách obžalovaného. DNA obžalovaného bylo nalezeno ve stopě č. 4 – 6, 9 – 11, 15. Ze stěru rukojeti nože byl stanoven smíšený profil bez rozlišitelné majority nebo minority (směs pouze dvou osob), na základě výpočtu věrohodnostního poměru je možné konstatovat, že výsledek genetické analýzy posilují $3,52 \times 10^{32}$ – krát hypotézu, že původci daného smíšeného profilu jsou obžalovaný a poškozený [REDAKCE], než že těmito původci jsou dvě neznámé osoby. Ze stěru krve na pravé botě poškozeného [REDAKCE] byl stanoven smíšený profil bez rozlišitelné majority/minority (směs pouze dvou osob). Na základě výpočtu věrohodnostního poměru je možné konstatovat, že výsledek genetické analýzy posilují $2,179 \times 10^{30}$ – krát hypotézu, že původci daného smíšeného profilu jsou poškození [REDAKCE] a [REDAKCE], než že těmito původci jsou dvě neznámé osoby. Znalecký posudek je doplněn podrobnou fotodokumentací.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie soud zjistil, že byla předložena stopa č. 7, bunda, svetr a košile PČR poškozeného [REDAKCE], kdy na zadní pravé straně předložených oděvů byla nalezena násilná bodnořezná poškození označená A1, B1, C1 a způsobená jedním bodnutím nožem s jedním ostřím. U bundy svetru a polokošile PČR poškozeného [REDAKCE] byla na přední levé straně poškozených oděvů nalezena násilná bodnořezná poškození označená D1, E1, F1, způsobená jedním bodnutím nožem s jedním ostřím. Tato bodnořezná poranění mohla být způsobena předloženou stopou č. 1 kuchyňský nůž, ke zploštění násady předložené stopy č. 11 „zlomené koště“ došlo násilným působením předmětu s plochou částí o šířce 17 mm.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie byla zkoumána stopa č. 16 – plastový sáček obsahující rostlinný materiál, kdy bylo zjištěno, že tento obsahuje delta-9-THC. Konopí, pokud není pěstováno s obsahem látek ze skupiny tetrahydrokanabinolů nižším než 0,3 % a používáno výlučně k průmyslovým, technickým nebo zahradnickým účelům je zařazeno mezi omamné látky nařízením vlády č. 463/2013 Sb. ve znění pozdějších předpisů, delta-9-THC je zařazen v tomto předpise mezi psychotropní látky. Kvantitativním zkoumáním bylo zjištěno, že 53,9 g zajištěného rostlinného materiálu obsahovalo 47,6 g využitelné sušiny, v níž bylo obsaženo 10 % delta-9-THC, tj. 4,76 g. Zkoumáním bylo spotřebováno 7,2 g konopí.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika soud zjistil, že byly předloženy stopy č. 17 – 20 z ohledání místa činu ze dne 18.12.2016, a to 3 ks vzduchových pušek a 1 ks náboje, vše je doplněno fotodokumentací. Ve dvou případech se jedná o vzduchovou pušku bez dodatečných úprav, schopné střelby. V jednom případě se

jedná o amatérsky upravenou vzduchovou pušku sovětské výroby, kdy nábojová komora byla upravena pro vložení průmyslové nábojky do vstřelovače ráže 6,8/18. Dále byl upraven píst na přímoběžný úderník se zápalníkem, chybí hledí. Zbraň je schopná střelby.

Z protokolu o zadržení osoby podezřelé soud zjistil, že [REDAKCE] byl zadržen dne 18.12.2016 v 19.10 hod. v Nemocnici v Českých Budějovicích.

Z vyjádření lékaře oddělení úrazové a plastické chirurgie Nemocnice České Budějovice, a.s. ze dne 18.12.2016 v 19.00 hod. vyplývá, že stav obžalovaného nevyklučuje další úkony prováděné policií.

Z propouštěcí zprávy téhož oddělení ze dne 18.12.2016 soud zjistil, že obžalovaný byl na tomto oddělení hospitalizován od 15.00 hod. do 18.15 hod., v oblasti hlavy byly exkoriace a hematomy. Bylo provedeno CT mozku a páteře bez známek traumatu.

Ze zprávy traumatologické ambulance Nemocnice České Budějovice a.s. ze dne 18.12.2016, soud zjistil, že [REDAKCE] utrpěl kontuzi pravé ruky, kdy je zjišťován otok malíkové hrany pravé ruky i zápěstí, při pacifikaci pachatele.

Ze záznamu o výjezdu rychlé lékařské pomoci (RLP) Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje, p.o., bylo zjištěno, že k poškozenému [REDAKCE] vyjela sanitka v 11.39 hodin, na místě byla v 11.53 hodin. K transportu došlo ve 12.38 hodin. Do zdravotnického zařízení přijela sanitka ve 12.52 hodin.

K dispozici jsou **úřední záznamy o použití donucovacích prostředků** na č.l. 168, 170-171, 175 trestního spisu.

Byl proveden důkaz **fotodokumentací zranění poškozeného** [REDAKCE] a fotodokumentace **vzoru služebního stejnokroje poškozených** (č.l. 270-272, 341).

Byl proveden důkaz **přehráním telefonických záznamů hovorů** uskutečněných dne 18.12.2016 **na linku tísňového volání 158, dále komunikace mezi operačním střediskem PČR, Zdravotnickou záchrannou službou Jihočeského kraje, p.o. a policejními hlídkami.** Přepis těchto hovorů byl stranám předložen k nahlédnutí.

Z vyhodnocení služebního zákroku nrap. [REDAKCE] XXXXX a prap. [REDAKCE] ze dne 3.2.2017, **odborné komise Školního policejního střediska Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje,** soud zjistil, že zvolený taktický postup policistů v inkriminované věci odpovídal aktuální situaci na místě, dostupným informacím a proběhl zcela v souladu se zákonem č. 273/2008 Sb. ZPP č. 4/2009 o provádění služební přípravy příslušníků Policie ČR, RŘED KŘP Jčk č. 162/2015 k zajištění organizace služební přípravy v roce 2016 a prováděcím plánem služební přípravy příslušníků Policie ČR, a taktickými postupy aplikovanými v rámci služební přípravy policistů.

Z protokolu o ohledání místa činu, fotodokumentace a plánku soud zjistil, že místo činu bylo ohledáno dne 18.12.2016 od 14.30 hodin do 17.10 hodin. Byly zajištěny biologické, věcné, chemické a balistické stopy, jejichž podrobná specifikace je uvedena na č.l. 348-352 spisu. Součástí spisového materiálu je i videozáznam z místa činu.

Součástí spisového materiálu jsou i **protokoly o vydání věci** (č.l. 368-369, 373-374, 380-381), **usnesení a protokoly o vrácení věci** (č.l. 370-371, 378-379) a **protokoly o předání věci** (č.l. 372, 382, 386-388, 395, 399). Tyto důkazy byly též provedeny v hlavním líčení.

Doklady prokazující vynaložené náklady s pohřbením poškozeného [REDAKCE] jsou založeny na č.l. 410, také jimi byl proveden důkaz u hlavního líčení.

Ze **zprávy Městského úřadu XXXXX XXXXX, z opisu evidence přestupků a z opisu rejstříku trestů** vyplývá, že obžalovaný nebyl v posledních třech letech projednáván komisí pro projednávání přestupku, v minulosti nebyl soudně trestán ani projednáván.

Ze **zprávy Magistrátu města České Budějovice, odboru sociálních věcí, OSPOD**, ze dne 08.3.2017, soud zjistil, že obžalovaný byl veden v evidenci kurátorů pro mládež od března 2011, kdy Policie ČR přijala oznámení Základní školy v XXXXX, že v šestém ročníku údajně dochází k psychickému týrání spolužačky ze strany tří spolužáků, když jedním z žáků byl [REDAKCE]. Policie ve škole provedla šetření, všichni tři žáci se před celou třídou spolužačce omluvili a uvedli, že se již ničeho podobného nedopustí. Věc byla odložena, neboť nebylo shledáno, že se jedná o přestupek či přečin jinak trestní. OSPOD pracoval s rodinou opakovaně v letech 2012 a 2014, v obou případech šlo o kontakt ze strany OSPOD na základě zprávy ze školy. Škola upozorňovala na nedostatečnou školní přípravu, neplnění školních povinností, nerespektování autorit. S obžalovaným byl za přítomnosti zákonného zástupce opakovaně v těchto letech proveden výchovný pohovor, rodičům byla nabídnuta spolupráce, pokud by se chování zhoršilo. V případě potřeby jim byl předán kontakt na Středisko výchovné péče v Dukelské ulici v Českých Budějovicích a pedopsychologickou pomoc. OSPOD nemá zpětnou vazbu, zda zákonní zástupci tuto možnost využili. Dne 02.4.2014 bylo ze strany OSPOD učiněn dotaz na Obecní úřad XXXXX podle § 53 zákona č. 359/1990 Sb. o sociálně-právní ochraně dětí ve znění pozdějších předpisů, na pověst rodiny obžalovaného. Ten uvedl, že jde o spořádanou rodinu, v péči o děti nebylo ze strany úřadu připomínek, taktéž nebyly žádné negativní informace k osobě obžalovaného. Zda je obžalovaný dlouhodobým uživatelem návykových látek, není OSPOD známo, nikdo z rodiny je pro problémové chování syna nekontaktoval.

Ze **zprávy Úřadu práce ČR, Krajské pobočky České Budějovice**, soud zjistil, že obžalovaný byl v evidenci uchazečů o zaměstnání veden od 01.5. do 19.6.2016. Obžalovaný byl z evidence sankčně vyřazen, neboť svým jednáním zmařil nástup do zaměstnání.

U hlavního líčení byla **předložena stopa č. 1** vražedný nástroj - „**kuchyňský nůž**“ značky Tescoma celkové délky 287 mm, kdy kovová čepel má maximální vnější délku 160 mm, maximální vnější výšku 28 mm a maximální tloušťku 1,7 mm. Čepel s plochým hřbetem je zakončena ostrým hrotem.

Z důkazů provedených v hlavním líčení bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný dne 18.12.2016 v obci [REDAKCE] v domě, kde bydlel se svými rodiči a sourozenci nejdříve napadal a vyhrožoval rodinným příslušníkům, což oznámila z obav o život a zdraví jeho matka [REDAKCE] na linku č.158. Na místo přijela hlídka

Policie ČR ve složení nprap. [REDAKCE] a prap. [REDAKCE], která byla oblečena ve služebních stejnokrojích dle vyhlášky č.460/2008 Sb. ze dne 17. prosince 2008 o způsobu vnějšího označení, služebních stejnokrojích a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel, plavidel a letadel Policie České republiky a o prokazování příslušnosti k Policii České republiky v platném znění, kdy poškozený [REDAKCE] měl na sobě služební černou bundu pořádkové policie, tmavě modrý svetr, světle modrou košili, vše označeno nápisem POLICIE, a tmavě modré kalhoty. Poškozený [REDAKCE] měl na sobě služební bundu reflexní bundu žluté barvy s černými doplňky a reflexními stříbrnými pruhy, tmavě modrý svetr a světle modrou polokošili, vše označeno nápisem POLICIE, a tmavě modré kalhoty. Rovněž měli standardní služební výzbroj. Balistickou vestou vystrojeni nebyli, neboť nic nenasvědčovalo tomu, že by byl pachatel ozbrojen bodnou, sečnou nebo střelnou zbraní.

Po příjezdu hlídky na místo byl obžalovaný zákonným způsobem vyzván, aby svého jednání zanechal. Výzvy neuposlechl, naopak nejdříve násadou od koštěte, kterou držel v obou rukách, udeřil do obličeje do oblasti úst policistu [REDAKCE] a způsobil mu tržné zranění v oblasti úst. Poté proti němu zakročil za použití teleskopického obušku [REDAKCE], který pravou rukou chytil násadu od smetáku a levou rukou, neboť je levák, obžalovaného udeřil přes pravé rameno do zad. Obžalovaný reagoval tak, že ho úmyslně bodl silou nejméně střední intenzity kuchyňským nožem o délce čepele 16 cm do oblasti břicha, v úmyslu ho usmrtit, když mu způsobil závažná zranění popsaná podrobně ve výroku rozsudku. Teprve poté, co od něj obžalovaný odstoupil, uviděl policista v jeho ruce poprvé nůž, kterého se obžalovaný nezjištěným způsobem zmocnil. Poškozenému při život zachraňující operaci bylo nutné odejmout slezinu, když bez včasné specializované chirurgické lékařské pomoci by došlo ke smrti poškozeného. Poté proti obžalovanému zakročil policista [REDAKCE], který se snažil obžalovaného odzbrojit, což se mu však nepodařilo, vzal obžalovaného do kravaty, kterého obžalovaný bodl stejným nožem stejnou silou do zadní části hrudníku vpravo, v úmyslu ho usmrtit, přičemž mu způsobil když mu způsobil závažná zranění popsaná podrobně ve výroku rozsudku, když poškozený na následky těchto zranění dne 20.12.2016 zemřel.

Ve věci byla provedena řada důkazů v podobě výpovědi obžalovaného, výpovědi svědků z řad rodinných příslušníků, dalších zasahujících policistů a sousedů, kteří pomáhali na místě činu, znaleckých posudků a odborných vyjádření, listinných důkazů, záznamů hovorů na linku 158, zájmových hovorů komunikace mezi operačním střediskem, ZZS JČK a policejními hlídkami, které byly vyslány na místo činu, fotodokumentace, protokolu o ohledání místa činu, zprávy OSPOD sociálního odboru Magistrátu města České Budějovice. Tyto důkazy jsou podrobně specifikovány v nálezové části odůvodnění.

Skutkový stav je kromě objektivních důkazů v podobě znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a odborného mechanoskopického zkoumání oděvů poškozených policistů prokazován zejména výpovědi poškozeného [REDAKCE], který útok obžalovaného přežil. Ta koresponduje s dalšími důkazy ve věci provedenými, s výpověďmi svědků z řad později zasahujících policistů a je také v souladu s výpověďmi sousedů, kteří zasahovali na místě činu proti pachateli. I svědek [REDAKCE], otec obžalovaného, popsal ve své výpovědi chování svého syna po příjezdu policie, kdy byl zpočátku klidný, ale pak se jeho chování změnilo a neuposlechl zákonné výzvy. Popsal také bodnutí nožem obou policistů, kdy poškozený [REDAKCE], přesto, že už utrpěl vážná zranění, mu pomáhal dostat syna na zem, kde ho asi minutu ještě s ním

držel. Mezitím přiběhla matka obžalovaného a „vyrvála“ mu nůž z ruky. Část výpovědi otce obžalovaného o tom, že si příslušníci hlídky snad užili bezdůvodně na počátku konfliktu obušky, je dokonce zcela nepravdivá. Je v rozporu s výpovědí tohoto svědka v přípravném řízení, i z výpovědi ostatních svědků včetně výpovědi matky obžalovaného. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistická mechanoskopie bylo na žluté reflexní bundě s nápisem Policie jednoznačně zjištěno násilné průchozí bodnořezné poškození. Je tedy zřejmé, že poškozený měl tuto součást služebního stejnokroje na sobě v době, kdy ho obžalovaný bodl nožem. Pokud svědci vesměs vypovídali o tom, že reflexní bundu na poškozeném neviděli, pak je zapotřebí vzít v úvahu dobu, po kterou se zranění policisté nacházeli na místě činu do doby, než byli odvezeni sanitkami, nelze vyloučit, že v průběhu následujícího děje poškozený bundu sundal a také soustředění svědků na děj, který probíhal ve vedlejší místnosti, kde se nacházel vzpírající se pachatel a poškozený [REDAKCE].

Důležitým důkazem je znalecký posudek znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, [REDAKCE] XXXXX, CSc. a [REDAKCE], kteří prováděli pitvu zemřelého [REDAKCE]. Znalci podrobně popsali, jaká zranění tento poškozený utrpěl. Oba znalci rovněž uvedli, že příčinou smrti byl otok mozku při jeho nedostatečném zásobení kyslíkem při zakrvácení dutiny hrudní v důsledku bodnořezného poranění pravé plíce. Bodnutí nožem, který byl zajištěn na místě činu, vedené alespoň střední silou, jakou je schopen vyvinout dospělý muž, velmi dobře vysvětluje zranění, které utrpěl poškozený. Dále [REDAKCE] zpracoval znalecký posudek týkající se zranění poškozeného [REDAKCE]. Znalec tato zranění hodnotí jako těžká pro poškození důležitého orgánu, a pokud by nedošlo k včasné specializované chirurgické pomoci, došlo by ke smrti poškozeného. Zranění, která poškozený [REDAKCE] utrpěl, byla způsobena bodnořezným nástrojem typu nože, když útok byl veden minimálně střední silou, jakou je schopen vyvinout dospělý muž.

Výpovědi sousedů, kteří byli na místo přivolání babičkou obžalovaného, a kteří pomáhali držet pachatele na zemi do doby příjezdu dalších policistů a sanitky, korespondují s výpověďmi policistů z hlídek Obvodního oddělení Policie ČR XXXXX XXXXX a XXXX. Na tomto místě zapotřebí zmínit, že pokud svědek pprap. [REDAKCE] z Obvodního oddělení Policie ČR XXXXX ve své výpovědi u hlavního líčení uvedl, že si myslím, že obžalovaný říkal „já jsem toho policistu zabil a vás taky zabiju“, pak je nutné hodnotit tuto výpověď i v kontextu dalších svědeckých výpovědí, ze kterých žádné takové cílené vyjádření zjištěno nebylo. Sám svědek uvádí, že si myslí, že toto obžalovaný uvedl, čímž dává najevo určitou svoji nejistotu, navíc svědek tak nevypovídal v přípravném řízení, když v přípravném řízení naopak stran obžalovaného uvedl, že „pořád něco vykřikoval, nebylo tomu rozumět, mě to přišlo, že byl pod vlivem drog“. Tehdy byl vyslechnut 5.1.2017, tedy s menším časovým odstupem od skutku, než při hlavním líčení. Dále takové zjištění nevyplývá z výpovědí ani jedné z celé řady osob, které přišly s obžalovaným po činu do styku, ať již policisté či civilisté. Ani poškozený [REDAKCE], který byl po celou dobu v doslechu obžalovaného, nic takového neuvedl. Výpověď svědka [REDAKCE] tak stran vyjádření se obžalovaného zůstává osamocená. Vesměs se svědci shodují na tom, že obžalovaného výroky byly nesrozumitelné, nelogické a směřovaly směrem na rodinu. Další důkazy provedené u hlavního líčení však prokazují subjektivní stránku jednání obžalovaného dostatečně.

Ve věci vypracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, a to jak obžalobou, tak obhajobou. Znalci

██████████, ██████████ a znalec ██████████, byli v hlavním líčení vyslechnuti, znalecký posudek ██████████ byl za souhlasu obžalovaného i obžaloby při hlavním líčení za splnění podmínek § 211 odst.5 tr. řádu přečten. Posudky, které posuzují psychologický profil obžalovaného a vyjadřují se k možnosti jeho resocializace, se ve svých závěrech prakticky neliší. Snad pouze v tom, že závěr znalce ██████████ posouvá více motivaci obžalovaného směrem k osobnosti, nikoliv k droze. Pokud se týče znaleckých posudků znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, pak se závěry obou znalců liší pouze co do posouzení intenzity zachovalých rozpoznávacích schopností obžalovaného v době spáchání trestného činu. Znalkyně ██████████ přesvědčivým způsobem zdůvodnila, že rozpoznávací schopnosti byly sníženy u obžalovaného v době inkriminovaného jednání pouze nepatrně. Poukázala na skutečnost, že obžalovaný není mentálně retardovaný, ani psychotický, jde o jedince, který vyrůstal v prostředí základní školy, kde jsou děti edukovány již od třetí třídy v protidrogové prevenci. Vliv rodiny přestává mít prioritní úlohu a přebírá ji komunita vrstevnická, školní, a také sociální síť a informační média. Po 11. až 12. roce věku zásadní vliv rodiny na obžalovaného nebyl, vliv rodiny v tomto věku přestává mít prioritní úlohu a přebírá ji komunita vrstevnická, školní, a také sociální síť a informační média. Navíc při vyšetření se obžalovaný zcela jasně vyjadřoval k tomu, že ví, že fetovat je špatné, kdy uváděl celou škálu nežádoucích účinků jak při akutní intoxikaci, tak při odvykacím stavu. Obžalovaný zapadá do standardního obrazu psychiatrického pacienta, u kterého se projevují poruchy chování, hyperprotektivní zázemí v rodině, nedostatečný dohled a nedostatečné hranice. Věděl, že pod vlivem pervitinu je agresivní na rodiče, věděl, že mu tato látka nedělá dobře, na druhou stranu toužil po mikropsychotických zážitcích na droze. Realitu si plně uvědomuje. Nebezpečnost svého jednání si tak mohl uvědomit velmi dobře v plné šíři. Oproti tomu znalec ██████████ nedokázal přesvědčivým způsobem zdůvodnit svůj závěr o podstatně snížených rozpoznávacích schopnostech obžalovaného, a to ani v písemném posudku, ani při svém výslechu v hlavním líčení. Pokud poukazoval na absenci zkušeností obžalovaného s negativními následky užívání pervitinu, zejména ve společenském prostředí, pak takový závěr nemá oporu ze zjištění, která vyplynula z dokazování. Znalec také připustil, že měl před vypracováním znaleckého posudku k dispozici pouze předchozí znalecké posudky a psychologický posudek ██████████ a vlastní vyšetření obžalovaného, k dispozici neměl např. zprávu OSPOD, při komponování výpovědi obžalovaného a svědků vycházel z posudků kolegů. Konečně znalkyně ██████████ podrobně zdůvodnila, proč se u obžalovaného nejedná v době inkriminovaného jednání o toxickou psychózu, když v podrobnostech stran její argumentace soud odkazuje na nálezovou část odůvodnění rozsudku. S jejími závěry v tomto směru je zcela ve shodě i závěr znalce ██████████, který i u hlavního líčení jednoznačně uvedl, že o toxickou psychózu se u obžalovaného nejednalo.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie a z výpovědi znalce ██████████ pak bylo zjištěno, že obžalovaný byl v době činu pod vlivem pervitinu, stimulační látky, jejíž koncentrace v těle obžalovaného byla v dolním pásmu střední intoxikace. Přítomnost THC a alkoholu v krvi obžalovaného nebyla zjištěna. Obžalovaný tak byl pod vlivem pouze jedné návykové látky, a to pervitinu.

Obžalovaný je tak trestně odpovědný.

Policisté byli na místo přivoláni matkou obžalovaného, která na linku 158 volala po výzvě otce obžalovaného, když z obsahu telefonátu je zřejmé, že se rodiče v důsledku jednání obžalovaného obávali o svoje zdraví a život (citace z doslovného přepisu telefonátu matky na linku 158: “prosím vás, přijďte okamžitě...nás ohrožuje syn...vyhrožuje nám tu syn...asi opilej, možná, já nevím, jestli je zfetovanej...šel na svého tátu....šel tu na něj s klackem, že nás zabije, já nevím...my jsme úplně, to není poprvé”).

Zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného úmyslně usmrtí. Takového zločinu podle odst. 3 písm. a), d) citovaného ustanovení se dopustí ten, kdo čin uvedený v odstavci 1 spáchá na dvou a více osobách a na úřední osobě při výkonu nebo pro výkon její pravomoci.

Objektivní stránka zločinu vraždy je charakterizována usmrcením člověka. Po subjektivní stránce se vyžaduje zavinění úmyslné. Úmysl pachatele, byť eventuální, musí směřovat k usmrcení člověka. Způsob, jakým obžalovaný reagoval na zákonnou výzvu zasahujících policistů, kdy bez jakéhokoli varování nebo náznaku, bodl nožem o délce ostří 16 cm s vybroušenou špičkou poškozeného prap. [REDAKCE], ke kterému v tu dobu stál téměř v čelním postavení, do levé strany trupu, a to silou nejméně střední intenzity, a vzápětí týmž nožem nejméně stejnou intenzitou síly bodl téměř kolmo do hrudníku vzadu v lopatkové čáře i nrap. [REDAKCE], svědčí o tom, že se jednalo o jednání úmyslné.

Trestní zákoník u zločinu vraždy vyžaduje ve vztahu k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, vždy zavinění úmyslné.

Spáchání vraždy na dvou nebo více osobách je okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby se sazbou odnětí svobody na dvanáct až patnáct let nebo výjimečného trestu. Rozumí se tím, že čin byl spáchán jedním skutkem, a to i za podmínek pokračování podle § 116 tr. zákoníku, nejméně na dvou nebo více poškozených. Z hlediska zavinění je třeba, aby pachatel o této skutečnosti věděl a byl s tím alespoň ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b), odst. 2 srozuměn.

Podle § 127 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku je úřední osobou i příslušník bezpečnostního sboru, pokud plní úkoly státu nebo společnosti a používá při tom svěřené pravomoci pro plnění těchto úkolů. Současně ust. § 127 odst. 2 tr. zákoníku stanoví, že k trestní odpovědnosti a ochraně úřední osoby se podle jednotlivých ustanovení trestního zákoníku vyžaduje, aby trestný čin byl spáchán v souvislosti s její pravomocí a odpovědností. Pravomoc spočívá v oprávnění orgánu vykonávat veřejnou moc, přičemž veřejnou mocí se rozumí taková moc, která autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech subjektů, ať již přímo nebo zprostředkovaně.

Bezpečnostními sbory se podle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Policii ČR“), mj. rozumí Policie České republiky. Podle ust. § 1 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. č. 361/2003 Sb.“) je příslušníkem bezpečnostního sboru fyzická osoba, která vykonává službu v bezpečnostním sboru. Podle § 4 písm. a) tohoto zákona výkonem služby se pro účely tohoto zákona rozumí úkony a činnosti realizující oprávnění a povinnosti stanovené právními předpisy upravujícími působnost bezpečnostních sborů. Podle jeho § 51 je policista oprávněn použit při zákroku donucovací prostředek a zbraň, k jejichž používání byl vycvičen. Za tím účelem je podle § 52

tohoto zákona mj. oprávněn použít donucovací prostředek. Donucovacími prostředky jsou mj. hmaty, chvaty, údery a kopy, obušek a jiný úderný prostředek, pouta.

Konečně ust. § 53 zákona o Policii ČR určuje obecné podmínky použití donucovacího prostředku. Podle odst. 1 tohoto ustanovení je policista oprávněn použít donucovací prostředek k ochraně bezpečnosti své osoby, jiné osoby nebo majetku anebo k ochraně veřejného pořádku. Podle odst. 2 tohoto ustanovení před použitím donucovacího prostředku je policista povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito donucovacích prostředků. Od výzvy s výstrahou lze upustit v případě, že je ohrožen život nebo zdraví osoby a zákrok nesnese odkladu.

Podle odst. 3 tohoto ustanovení policista je oprávněn použít donucovací prostředek, který

- a) umožní dosažení účelu sledovaného zákrokem a
- b) je nezbytný k překonání odporu nebo útoku osoby, proti níž zakročuje.

Podle odst. 5 tohoto ustanovení policista při použití donucovacího prostředku dbá na to, aby nezpůsobil osobě újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti jejího protiprávního jednání.

Při aplikaci těchto zákonných hledisek na nyní projednávaný případ je mimo jakoukoliv pochybnost, že poškození policisté nrap. [REDAKCE] a prap. [REDAKCE] v inkriminované době vykonávali ve služebním stejnokroji službu v bezpečnostním sboru a do jejich pravomoci spadalo též oprávnění použít výše specifikované donucovací prostředky. Uvedené skutečnosti musely být zcela zřejmé i obžalovanému [REDAKCE] už z toho, že poškození policisté byli oblečeni do policejní uniformy, v případě poškozeného [REDAKCE] i do zářivě žluté bundy s reflexními stříbrnými pruhy, řádně a viditelně byli označeni jako příslušníci Policie, a nacházeli se ve vzdálenosti cca 1,5 m od obžalovaného, tedy v jeho bezprostřední blízkosti. Zároveň ho vyzvali, aby zanechal svého protiprávního jednání.

Z provedených důkazů také vyplývá, že obžalovaný velmi dobře věděl, že rodina Policii ČR přivolala. Vyplývá to z výpovědi otce obžalovaného [REDAKCE], který v přípravném řízení vypověděl, že obžalovaný „zaběhl do svých pokojů, když viděl, že jsem na něj zavolal policii“, tedy když slyšel, že matka volá telefonicky o pomoc. Konečně matka příjezd policistů komentovala slovy „už jsou tady“, kterou obžalovaný slyšel, neboť na toto oznámení reagoval sprostou poznámkou.

Služební zákrok poškozených policistů byl též podroben přezkoumání odborem vnitřní kontroly krajského ředitelství PČR Jihočeského kraje se závěrem, že zvolený taktický postup policistů odpovídal aktuální situaci na místě, dostupným informacím a proběhl v souladu se zákonem o Policii České republiky, se závazným pokynem policejního prezidenta č. 4/2009, rozkazem ředitele KŘP JČK č. 162/2015 a taktickými postupy aplikovanými v rámci služební přípravy policistů. Po celou dobu jednání s obžalovaným, i během následujícího zákroku, neměli policisté žádnou informaci o tom, že by obžalovaný byl ozbrojen něčím jiným, než násadou od koštěte. Nůž, kterým následně oba zakročující policisty napadl, neměl obžalovaný v době počátku zákroku u sebe, nebo v dosahu viditelném pro zakročující policisty, a zmocnil se jej až v průběhu samotného zákroku. Zakročující policisté se tak oprávněně domnívali, že dle ust. § 53 odst. 3 zákona č. 273/2008 Sb. je užití donucovacích prostředků v souvislosti s ust. § 53 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb. ve znění pozdějších předpisů, konkrétně hmatu a chvatu podle § 52 písm. a) toho zákona, a dále teleskopického obušku podle § 52 písm. c)

tohoto zákona, k umožnění splnění účelu sledovaného zákrokem dostatečné a je nezbytné k překonání odporu nebo útoku obžalovaného, proti němuž zakročovali.

Policisté tak postupovali zcela v souladu se zákonem o Policii ČR. Policisté, kteří prováděli zákrok, neměli žádné zásadní informace ani od operačního důstojníka, ale ani od rodiny obžalovaného, že by jejich zákrok vyžadoval jiný přístup, než který zvolili. Otec obžalovaného měl v tomto směru již rozpory ve výpovědi v přípravném řízení, kdy na jedné straně uváděl, že obžalovaný měl z něj respekt „já jsem ho vždy zkontroloval“, v jiné části téže výpovědi naopak uváděl „upozorňoval (*policisty*), že je syn nebezpečný a já se ho bojím“. Matka ve své výpovědi v přípravném řízení uváděla, že obžalovaný „může být i nebezpečný“. Na druhou stranu oba rodiče popírají, že by věděli, že obžalovaný drogy užívá, zejména pervitin. Snaha rodiny přenést odpovědnost na policisty je zjevná, je vyjádřena i slovy otce obžalovaného u hlavního líčení „zpackali, co mohli...“. Poškozenému [REDAKCE] však není důvod nevěřit, že zákrok probíhal tak, jak vypověděl. Pokud by hlídka byla varována, že pachatel je pod vlivem drog, nebezpečný či snad dokonce, že je ozbrojen, volili by, zejména ve svém vlastním zájmu, jistě jiný způsob zákroku.

Z provedených důkazů u hlavního líčení vyplývá, že tedy obžalovaný musel být minimálně srozuměn s tím, že příslušníci policejní hlídky, pozdější poškození, vůči němu vykonávají zákonem jim svěřenou pravomoc, v rámci níž jsou oprávněni užít i donucovací prostředky. Takové srozumění je třeba u něho dovozovat tím spíše, že obžalovaný reagoval na výzvu poškozených slovně „ano pánové, nechám toho, položím to“, věděl tedy, že se jedná o muže a že jsou minimálně dva, když poté se jeho chování diametrálně změnilo, výzvy neuposlechl, naopak, proti zakročujícím policistům udělal výpady s násadou od košty a poškozeného [REDAKCE] zasáhl do rtu a způsobil mu tak tržnou ránu krvácivého charakteru, která musela být později ošetřena šitím. Musel tak nejen předpokládat, ale i očekávat, že proti němu budou použita v souladu se zákonem účinnější opatření.

Obžalovaný útočil proti poškozenému [REDAKCE] násadou od smetáku v době, kdy byli k sobě postaveni čelem. Nožem proti tomuto poškozenému útočil v době, když byl poškozeným policistou držen v tzv. „kravatě“. Nůž držel v pravé ruce a ze zapažení mohl útočit na záda poškozeného. To odpovídá jak lokalizaci bodnořezné rány, tak průběhu bodnořezného kanálu. Proti poškozenému [REDAKCE] útočil obžalovaný nožem v době, kdy vzájemné postavení útočnicka a poškozeného bylo téměř tváří v tvář, obžalovaný držel nůž v pravé ruce a bodal prakticky kolmo kupředu proti tělu poškozeného.

Utrpená zranění obou poškozených policistů jsou zjištěna jednak znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, jednak z pitevního protokolu. V případě nrap. [REDAKCE] došlo k neodčinitelnému následku v podobě smrti poškozeného, v případě prap. [REDAKCE] pak došlo ke zranění těžkému pro poškození důležitého orgánu ve smyslu § 122 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku.

Mezi jednáním obžalovaného a následkem je příčinná souvislost.

Dále soud zkoumal subjektivní stránku trestného činu.

Podle § 15 odst. 1 tr. zákoníku trestný čin je spáchán úmyslně, jestliže pachatel

a) chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem (úmysl přímý), nebo

b) věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn (úmysl nepřímý, eventuelní).

Srozuměním ve smyslu § 15 odst. 2 tr. zákoníku se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrožit zájem chráněný takovým zákonem. Srozumění pachatele u nepřímého úmyslu vyjadřuje jeho aktivní volní vztah ke způsobení následku relevantního pro trestní právo, jímž je míněna vůle, jež se projevila navenek, tj. chováním pachatele. Způsobení takového následku sice není přímým cílem pachatele, ani nevyhnutelným prostředkem, přitom je však pachatel srozuměn s tím, že realizace tohoto cíle předpokládá způsobení následku významného pro trestní právo. I když jde o následek pachatelem nechtěný, je s takovým následkem srozuměn. Na takové srozumění se usuzuje z toho, že pachatel nepočítal s žádnou konkrétní okolností, která by mohla zabránit následku, který si představoval jako možný, a to ať už by šlo o jeho vlastní zásah, nebo o zásah někoho jiného.

Obžalovaný se dopustil zvláště závažného zločinu minimálně úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Obžalovaný věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že způsobí, byl s tím srozuměn. Je tak nutno dovozovat z charakteru použitého nástroje, kterým zaútočil proti tělu poškozených, když šlo o nůž o délce čepele 16 cm se středně vybroušeným ostřím i hrotem, dále z intenzity použité síly, která byla střední, jakou dovede vyvinout dospělý muž. V případě poškozeného [REDAKCE] bylo zjištěno, že délka bodného kanálu je prakticky shodná s délkou čepele. U poškozeného [REDAKCE] se jednalo též o hlubokou řezně-bodnou ránu. Dále při posuzování formy zavinění vzal soud v úvahu místa na těle poškozených, proti kterým obžalovaný nožem útočil. Jednalo se o oblast břišní a hrudní, kde se nacházejí životně důležité orgány, a tyto také obžalovaný zasáhl. Při útoku proti poškozenému [REDAKCE] obžalovaný útočil v postavení blízkém čelnímu na levou stranu trupu poškozeného, při charakteru útoku nožem proti poškozenému [REDAKCE] si musel být vědom toho, že útočí opět proti trupu poškozeného. Obžalovaný věděl, že poškozeným může tímto mechanismem způsobit smrt, a byl přinejmenším srozuměn s tím, že ji způsobí. Obžalovaný musel být a byl i s takovým následkem srozuměn, neboť nepočítal s žádnou konkrétní okolností, která by mohla takovému následku reálně zabránit. To odpovídá i skutkovým zjištěním, kdy smrt jednoho z policistů skutečně nastala, a druhému způsobil těžkou újmu na zdraví s doživotními následky. K fatálnímu následku u poškozeného [REDAKCE] došlo jen souhrou šťastných náhod, naprosto na vůli obžalovaného nezávislých. Pohnutkou tohoto fatálního jednání obžalovaného byla snaha se nepodvolit zákonnému zákroku zasahujících policistů.

Se zřetelem i k těmto skutečnostem nemá krajský soud pochyb o tom, že obžalovaný se dopustil jednání, kdy dílem jiného úmyslně usmrtil, dílem dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému usmrcení jiného, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo, uvedený čin spáchal na dvou osobách a na úřední osobě při výkonu její pravomoci. Naplnil tak znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 140 odst. 1, odst. 3 písm. a), d) tr. zákoníku tr. zákoníku a byl tímto trestným činem uznán vinným.

K obhajobě obžalovaného stran posouzení skutku jako trestného činu zabití podle § 141 tr. zákoníku, popř. jako trestného činu opilství podle § 360 tr. zákoníku je zapotřebí konstatovat,

že na základě provedených důkazů u hlavního líčení tyto právní kvalifikace v nyní projednávaném případě nepřicházejí v úvahu.

U trestného činu zabití z hlediska privilegovaného posuzování musí jít o silné rozrušení pachatele, které pochází ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí mysli, anebo v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného. Strach, úlek nebo zmatek pachatele se podřazují pod obecný pojem tzv. omluvitelných hnutí mysli, která pocházejí z polehčujících a pochopitelných duševních stavů pachatele. Tato omluvitelná hnutí mysli musí navazovat na podněty mimořádné intenzity a závažnosti. Jinými omluvitelnými hnutími mysli mohou být např. soucit, žal nebo smutek, kam se zařazují i pocity neřešitelnosti či bezvýchodnosti z dlouhodobých a stresujících vztahů, např. manželské nebo partnerské krize apod. Nic takového z dokazování nevyplývá.

Také právní kvalifikace trestného činu opilství podle § 360 je vyloučena, neboť oba znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, tedy jak posudek zadaný orgánem činným v trestním řízení, tak posudek zadaný obhajobou, což se praxi stává zřídka, nedošly k závěru o nepřičetnosti pachatele a vyloučily toxickou psychózu u obžalovaného, která je předpokladem trestní odpovědnosti pro tento trestný čin. Bažení po droze je běžnou součástí závislosti, tak ji např. známe u alkoholiků. Znovu soud zdůrazňuje, že obžalovaný se do stavu intoxikace pervitinem, ve které spáchal zvlášť závažný zločin namířený proti životu druhé osoby, přivedl sám, dobrovolně, a to ačkoliv byl znalý účinku této stimulační drogy na své jednání. Byl dlouhodobým, zkušeným uživatelem.

Při úvahách o výši a druhu trestu soud mimo jiné postupoval podle ust. § 39 odst. 1, 2 tr. řádu, vzal v úvahu přitěžující a polehčující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. řádu.

Podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu.

Podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za který byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

Obžalovaný byl ohrožen uložením výjimečného trestu.

Podle § 54 odst. 1 tr. zákoníku výjimečným trestem se rozumí jednak trest odnětí svobody nad dvacet let až do třiceti let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Výjimečný trest může být uložen jen za zvlášť závažný zločin, u něhož to trestní zákon dovoluje.

Podle § 54 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let může soud uložit pouze tehdy, jestliže závažnost zvlášť závažného zločinu je velmi vysoká, nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížená.

Podle závěrů znalců není však resocializace obžalovaného [REDAKCE] vyloučena, a to zejména s ohledem na jeho nízký věk, kdy 18 let dosáhl obžalovaný krátce před inkriminovaným činem, dále dosavadní bezúhonnost a celkovou nezralost. Pro uložení

výjimečného trestu, jímž se podle trestního zákona rozumí trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let, nebo trest doživotí, tak nejsou splněny zákonné podmínky ust. § 54 tr. zákoníku. Znalci neshledali, že náprava obžalovaného je obzvláště snížena a nelze ani dojít k závěru, že závažnost tohoto již zvlášť závažného zločinu, jehož společenská škodlivost je již vyjádřena citelnou trestní sazbou, je nad druhovou společenskou škodlivost *velmi* vysoká. Podle § 39 odst. 4 tr. zákoníku k okolnosti, která je zákonným znakem trestného činu, včetně okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, nelze přihlídnout jako k okolnosti přitěžující nebo polehčující. Dvě oběti a skutečnost, že se jednalo o příslušníky Policie ČR, tedy úřední osoby, již jsou znakem kvalifikované skutkové podstaty ust. § 140 odst. 3 tr. zákoníku, proto je nelze znovu hodnotit jako přitěžující okolnosti.

V rámci kvalifikované skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu vraždy podle ust. § 140 odst. 3 tr. zákoníku však obžalovanému přitěžuje skutečnost, že svým jednáním kvalifikovanou skutkovou podstatu zvlášť závažného zločinu vraždy v odst. 3 ust. § 140 tr. zákoníku naplnil hned ze dvou důvodů. Jednak spáchal takový čin na dvou osobách, a jednak spáchal takový čin na úřední osobě při výkonu její pravomoci. Každý z těchto důvodů sám o sobě by postačoval k naplnění kvalifikované skutkové podstaty podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku. Závažnost tohoto zvlášť závažného zločinu a jeho společenská škodlivost je tak vysoká.

Dále je třeba zohlednit osobnost obžalovaného, kdy jde o osobnost, která překračuje ve svých kvalitách hranice širší normy, která na jedné straně je sice nezralá, na druhé straně je však zjišťována diagnóza smíšené poruchy osobnosti a syndrom závislosti na více návykových látkách, kdy u obžalovaného je zvýšené riziko agresivního jednání, které bylo u něj shledáváno již před jeho drogovou kariérou. Jeho racionální kontrola je oslabená, frustrační tolerance je snížena. Na jedné straně v zátěži hůře obstojí, avšak na straně druhé poměrně snadno vstupuje do konfliktů a reaguje impulsivně. Je zjišťována nízká ochota svojí vůlí odolávat vnitřním agresivním popudům. Obžalovaný je impulsivní a disociální, egocentricky zaměřený, tedy zaměřený na uspokojování vlastních potřeb, navíc emoce mají velký vliv na jeho prožívání. Zároveň je však zjišťován odpor k autoritám. Jeho mezilidské vztahy jsou nezralé a disfunkční. Obžalovaný spáchal čin pod vlivem pervitinu, tedy návykové látky, v důsledku intoxikace se u něj opakovaně vybavovaly agresivní vzorce chování. Hodnotový systém obžalovaného je tedy navíc patologicky deformován ve prospěch drogy. U obžalovaného nebyla do doby inkriminovaného jednání zjištěna snaha abstinovat či změnit způsob života, který vedl po ukončení školní docházky. Trpí polymorfní závislostí na více látkách s preferencí stimulací, když účinků látky na své chování, prožívání a jednání si byl plně vědom. Odpovědnost za své problémy přenáší na druhé nebo na okolnosti. To ve výsledku činí z obžalovaného jen velmi těžko zvladatelného jedince.

Soud měl na paměti při ukládání trestu i skutečnost, že obžalovaný spáchal čin se zmenšenou přičetností, což je nutné vzít v úvahu při hodnocení povahy a závažnosti trestného činu. Duševní stav obžalovaného totiž charakterizuje osobu pachatele a ovlivňuje míru jeho zavinění, což jsou kritéria, která spoluurčují povahu a závažnost spáchaného trestného činu podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku. Zmenšenou přičetnost však není možné považovat za polehčující okolnost, neboť nemusí nutně snižovat škodlivost činu nebo jeho závažnost, a tím odůvodňovat mírnější trest. Čin spáchaný ve zmenšené přičetnosti se tím nestává méně závažným nebo škodlivým. Stav zmenšené přičetnosti má zpravidla dvojí důsledek: na jedné straně snižuje míru zavinění pachatele, na druhé straně však obvykle zvyšuje nebezpečnost osoby pachatele. Tak je tomu i v tomto případě. Obžalovaný si přivodil zmenšenou přičetnost

sám vlastním jednáním, a to přesto, jak vyplývá ze znaleckého posudku, že účinky drogy na svoje jednání z minulosti již velmi dobře znal, byť byl požití této stimulační návykové látky schopen odolat v důsledku snížených volních vlastností omezeně. Je však důležité zdůraznit, že u obžalovaného nebyly zjištěny snížené kognitivní a mnestické funkce v důsledku užívání drog, jeho osobnost není deprivována.

Konečně je třeba zmínit povahu a závažnost trestného činu, pro který je stíhán.

Zločinem, který spáchal, byly závažným způsobem zasaženy zájmy chráněné trestním zákonem, v tomto případě lidský život. Došlo k neodčinitelnému následku v podobě smrti jednoho policisty, a dále těžkého zranění dalšího policisty s doživotními následky. Ve snaze nerespektovat zákonnou výzvu zasahujících policistů a uniknout odpovědnosti za své jednání neváhal zmařit dva lidské životy, když ke smrti poškozeného prap. [REDAKCE] nedošlo jen souhrnem šťastných náhod a včasné lékařské pomoci, tedy s ohledem na okolnosti na vůli obžalovaného naprosto nezávislých. Útok obžalovaného na dva zasahující policisty nožem a způsob, kterým tak učinil, se do určité míry vymyká z běžného rámce u většiny trestných činů tohoto druhu.

Obžalovanému je tak ukládán trest v trestní sazbě ustanovení § 140 odst. 3 tr. zákoníku od 15 do 20 let odnětí svobody.

U obžalovaného již z výše rozvedených skutečností lze důvodně očekávat, že trest odnětí svobody v trestní sazbě od patnácti do dvaceti let, ukládaný v kombinaci s ochranným opatřením, splní účel v souladu s požadavky trestního zákona.

S ohledem na výše rozvedené soud ukládal trest odnětí svobody v horní polovině trestní sazby § 140 odst. 3 tr. zákona, a to při jejím dolním okraji, a to s ohledem na vysokou míru společenské škodlivosti jeho jednání. Soud však zároveň vážil nízký věk pachatele, kdy spáchal trestný čin ve věku blízkém věku mladistvých, což je polehčující okolnost podle § 41 písm. f) tr. zákoníku, jeho dosavadní bezúhonnost a celkovou nezralost. Lítost verbálně projevil obžalovaný až při své závěrečné řeči, nicméně je třeba vzít v úvahu, že jeho prožitky v tomto směru dle znaleckého posudku nejsou hluboké ani hlubší, jedná se spíše o sebelítost a snahu zmírnit své zavinění. Obžalovaný nevyužil možnosti se omluvit přímo pozostalým poškozeným, ačkoliv měl k tomu v průběhu několikadenního hlavního líčení opakovanou možnost. Obžalovaný vinu popírá. Předpokladem nápravy, životního posunu, je připuštění si odpovědnosti za svůj čin, což u obžalovaného pozorováno dosud nebylo. S obžalovaným je však do budoucna možnost pracovat, což vplynulo ze znaleckého posudku [REDAKCE].

Jednání obžalovaného, které naplňuje znaky zvlášť závažného zločinu ve smyslu ustanovení § 14 odst. 3 tr. zákoníku, představuje úmyslné kvalifikované usmrcení člověka a pokus usmrtit dalšího člověka, navíc policistů, kteří zákonným způsobem zasahovali z důvodu předchozího jednání obžalovaného vůči vlastní rodině, když rodina sama žádala policisty o pomoc. Před samotným útokem na policisty byl jejich zásahu přítomný otec obžalovaného, který syna vyzýval, ať se zákroku podvolí. Přesto obžalovaný jednal tak, jak jednal. Ze svých zkušeností v minulosti věděl, jak na něj droga působí, jednalo se o zkušeného, dlouhodobého uživatele.

U obžalovaného tak vystupuje do popředí zejména ochranná, ale také výchovná funkce trestní sankce. To přesto, že prognóza dalšího vývoje se jeví jako málo příznivá především s ohledem na hodnotovou hierarchii obžalovaného, která je zaměřena na uspokojování vlastních potřeb a nepřebírání osobní zodpovědnosti za čin, který způsobil, když nedoceňuje vliv jeho životního stylu na své okolí. Je zapotřebí obžalovanému zabránit v dalším páchání trestné činnosti a zároveň ho vychovat. Proto soud ukládá trest odnětí svobody zároveň s uložením ochranného opatření v podobě protitoxikomanické léčby. Uložení trestu odnětí svobody na osmáct let zároveň není sankce nepřiměřená. Soud při jejím uložení respektoval ustanovení § 38 odst.1, 2 tr. zákoníku, na druhou stranu ale i ustanovení § 38 odst. 3 tr. zákoníku, zohledňující zájmy poškozených.

Pokud jde o způsob výkonu trestu odnětí svobody, pak soud aplikoval ustanovení § 56 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, kdy obžalovaný byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Jedná se o nejpřísnější režim výkonu stanovený pro trest odnětí svobody, kam ze zákona patří pachatel, kterému byl za zvlášť závažný zločin uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně osmi let. Soud neshledal podmínky pro užití liberačního ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku soud může uložit ochranné léčení i tehdy, jestliže pachatel, který zneužívá návykovou látku, spáchal trestný čin pod jejím vlivem nebo v souvislosti s jejím zneužíváním. Ochranné léčení však neuloží, je-li vzhledem k osobě pachatele zřejmé, že jeho účelu nelze dosáhnout.

Obžalovanému bylo v souladu s tímto ustanovením tr. zákoníku uloženo ochranné protitoxikomanické léčení, a to v ústavní formě. Trestné činnosti se dopustil pod vlivem návykové látky pervitinu, kterou dlouhodobě zneužíval, tedy v akutní intoxikaci. Navíc je u něj zjišťována diagnóza polymorfni závislosti na více návykových látkách s preferencí stimulancií. Jeho pobyt na svobodě je nebezpečný. Obžalovaný se v rámci uloženého ochranného léčení podrobí režimovým opatřením, které znalkyně podrobně zmínila při svém výslechu u hlavního líčení, a bude se tak učit návykům, které mu primární rodina nedala. Bude nucen nejen dodržovat léčbu, vykonávat zadané úkoly, posílit nedostatečně vyvinuté volní vlastnosti a motivaci, žebříček morálních hodnot, ale bude nucen si uvědomit si a naučit se i běžné životní sociální souvislosti, že musí mít příjem, aby mohl někde bydlet, mohl se stravovat, apod. Ústavní forma léčení, jejímž základem jsou právě režimová opatření, lépe zajistí efektivnost léčby než léčba ambulantní. Z těchto důvodů také soud neukládal psychiatrické léčení. Jednak k němu obžalovaný není motivován, jednak smíšená porucha osobnosti se v podstatě léčit nedá, jedná se spíše o charakterové vlastnosti.

V souladu s ust. § 101 odst. 1, písm. c), odst. 4 tr. zákoníku bylo rozhodnuto též o zabrání věci.

Jednak 46,7 g sušeného rostlinného materiálu konopí s obsahem 10,0% delta-9-THC. Zajištěný materiál v původní váze 53,9 g obsahoval 47,6 g využitelné sušiny, v níž bylo obsaženo 10,0% delta-9-THC, tj. 4,76 g. Množství 7,2 g bylo spotřebováno na chemickou analýzu.

Dále byly zabráný zbraně, které si obžalovaný koupil, a to jednak sportovní opakovací puška značky ČZ vz.35, ráže 4,45 mm, výrobní číslo 28687, a jednoranová vzduchová puška GAMO, typového označení SHADOW 1000-16J, CAL.5,5 (.22), výrobní číslo 04-1C-

624841-06, jednak amatérsky upravená vzduchová puška sovětské výroby typového označení „ИЖ Jj – 22“, ráže 4,5 mm, výrobní číslo 75875, na palnou zbraň ráže 6,8/18.

Tyto věci byly zajištěny při domovní prohlídce. Soud vychází z úvahy, že rostlinný materiál konopí s obsahem delta-9-THC nemohl obžalovaný zákonným způsobem držet, proto ho nemohl ani vlastnit. Pokud se týká pušek, pak se jedná o vlastnictví obžalovaného. S těmito věcmi nebyla spáchána nyní projednávaná trestná činnost, nebylo ani prokázáno, že by byly určeny ke spáchání nyní projednávaného zločinu, nebyly tedy splněny podmínky pro uložení trestu propadnutí věci. Jedná se však o věci, které ohrožují bezpečnost lidí, popř. společnosti a hrozí nebezpečí, že budou sloužit ke spáchání zločinu. Z těchto důvodů byly zabráný.

Dále soud rozhodl o náhradě škody.

Poškozená Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky, u které byli poškození [REDAKCE] a [REDAKCE] pojištěni, se připojila řádně a včas s nárokem na náhradu škody částkou ve výši 416.909,-Kč. Tato částka představuje poskytnuté úkony lékařské péče, které jsou ve spise podrobně ze strany poškozeného doložené. V souvislosti s léčením poškozeného [REDAKCE] byly poskytnuty zdravotní služby v celkové výši 147.449,- Kč. V souvislosti s léčením poškozeného [REDAKCE] byly poskytnuty do dne 4.4.2017, tedy do data, ke kterému bylo předloženo vyúčtování, zdravotní služby v celkové výši 269.460,- Kč. Zranění poškozených vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného a v souvislosti s léčením zranění obou poškozených zaplatila tato zdravotní pojišťovna náklady za úkony hrazené ze zdravotního pojištění poškozených ve shora uvedené výši. Ty jsou doloženy podrobným vyúčtováním založeným na č.l. 487 až 503 trestního spisu. Soud tak rozhodl v souladu s ust. § 228 odst. 1 tr. řádu a obžalovaný byl zavázán povinností částku 416.909,-Kč Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky uhradit.

Krajské ředitelství Policie České republiky Jihočeského kraje, zaměstnavatel poškozeného [REDAKCE], poskytl v souladu s ust. § 106 písm. b) zákona č. 361/2003 Sb. v aktuálním znění náhradu přiměřených nákladů spojených s pohřbem ve výši 2.377,- Kč. Tato částka, která byla vynaložena na pořízení květin, smuteční vazby a urny, je doložena doklady na č.l. 410. Krajské ředitelství Policie České republiky Jihočeského kraje se jako poškozený připojil k trestnímu řízení řádně a včas s touto částkou. I stran tohoto poškozeného soud rozhodl v souladu s ust. § 228 odst. 1 tr. řádu a obžalovaný byl zavázán povinností zaplatit i tuto částku.

Konečně se připojili řádně a včas prostřednictvím zmocněnce se svým nárokem na nemajetkovou újmu i pozůstalí rodiče a sourozenci poškozeného [REDAKCE]. Otec [REDAKCE] a matka [REDAKCE] požadovali každý po obžalovaném zaplatit částku 270.703,- Kč, a to jako rozdíl mezi částkou 400.000,- Kč, kterou poškození považují za minimální, a již vyplacené částky 129.297,- Kč ze strany zaměstnavatele zemřelého syna na základě ust. § 106 písm. d) zákona č. 361/2003 Sb. v aktuálním znění jako jednorázové odškodnění pozůstalých. Sourozenci zemřelého [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] XXXXX, požadovali po obžalovaném zaplatit na nemajetkové újmě každý částku 400.000,-Kč, když od zaměstnavatele zemřelého bratra jim nebylo jednorázové odškodnění pozůstalých přiznáno.

Soud zjistil, že rozhodnutím náměstka krajského ředitele pro ekonomiku ve věcech služebního poměru Policie České republiky ze dne 10.2.2017, č.j. KRPC-194407-19/ČJ-2016-0200VO-HS bylo přiznáno jednorázové odškodnění podle výše specifikovaného ustanovení zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, pouze matce a otci zemřelého [REDAKCE].

Podle § 2959 obč. zákoníku při usmrcení nebo zvlášť závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželů, rodičů, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

Podle § 2951 odst. 2 obč. zákoníku se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.

Smrtí poškozeného [REDAKCE] došlo k narušení základního práva rozvíjet příbuzenské vztahy. Soud při stanovení výše nemajetkové újmy vzal v úvahu charakter předmětné události, způsob úmrtí oběti, intenzitu vztahu pozůstalých se zemřelým, věk zemřelého a pozůstalých, společnou domácnost, morální zadostiučinění ve formě právního postihu obžalovaného trestněprávní sankcí citelného charakteru, míru zavinění obžalovaného, postoj obžalovaného a jeho majetkové poměry. Konečně i absenci spoluzavinění poškozeného. Na základě provedené důkazního řízení nalézacím soudem bylo spolehlivě zjištěno, že zemřelý [REDAKCE] nenese žádnou spoluvinu na svém fatálním zranění, a v plném rozsahu je odpovědný za usmrcení jmenovaného obžalovaný. V tomto směru tedy nejsou zjišťovány žádné skutečnosti, které by mohly být důvodem pro snížení nároků poškozených na odškodnění duševních útrap.

Sociální vztahy mezi rodiči a dětmi, a mezi sourozenci jsou jedněmi z nejsilnějších mezilidských vztahů. Jsou charakteristické svojí velmi úzkou vazbou a intenzivními citovými pouty. Zásah do fyzické integrity blízkého člověka nebo dokonce jeho ztráta může u jemu blízkých osob vyvolat srovnatelný, ne-li těžší duševní otřes než vlastní fyzická újma na zdraví. Za tuto morální újmu náleží blízkým osobám zadostiučinění v penězích. Jde o tzv. sekundární oběti a reflexní (odvozenou) újmu. Zadostiučinění se pak poskytuje za narušení kvalifikovaného sociálního vztahu.

Následek v podobě citové újmy blízké osoby je pro škůdce, v tomto případě obžalovaného, předvídatelný, škůdce musí s újmou sekundárních obětí počítat, neboť je vysoce pravděpodobná. V případě sekundární oběti dochází k tomu, že újma primárního poškozeného vyvolá vnitřní psychické procesy, které vedou k tomu, že utrpí vlastní trauma. Pokud mezi dvěma lidmi existují sociální, morální, citové a kulturní vztahy vytvořené v rámci jejich soukromého a rodinného života, může porušením práva na život jedné z nich dojít k neoprávněnému zásahu do práva na soukromí druhého z nich, tak jak tomu je u rodičů a sourozenců zemřelého. Všechny osoby blízké, které se domáhají odčinění újmy dle § 2959, tak mají stejnou procesní pozici.

Nepřímá újma sekundárních obětí má různou podobu. V první řadě jde o psychickou bolest způsobenou vnímáním újmy blízkého člověka jako újmy vlastní (smutek, žal); odčinit je však třeba i další citové strádání: šok ze zprávy o smrti způsobené jednáním druhé osoby,

ztrátu životní perspektivy, obavy o budoucnost, apod. Občanský zákoník stanoví primární pravidlo k odčinění újmy (způsob vyvažující plně vytrpěné bolesti...) a subsidiární pravidlo (podle zásad slušnosti), oba tyto způsoby se prolínají. Nemajetková újma je však vždy subjektivní a její náhrada vychází z různých objektivizačních kritérií, které budou zmíněny níže. Smyslem zadostiučinění je vyvážit utrpení.

Slušnost v sobě zahrnuje především požadavek ohleduplnosti vůči sekundární oběti, tolerance k jejímu utrpení. Soud zkoumal intenzitu citového pouta, kdy mezi zemřelým a pozůstalými existovala úzká vazba lásky, náklonnosti, šlo o harmonické vztahy. Nebyly zjištěny žádné konkrétní skutečnosti, které by svědčily, že vztahy mezi usmrceným a poškozenými byly jakýmkoli způsobem narušeny. Je zřejmé, že se jednalo o velmi blízké příbuzenské vztahy zvýrazněné ještě společným vzájemným soužitím, vyjma poškozené [REDAKCE], která sice nežila se zemřelým ve společné domácnosti, ale velice často se se zemřelým navštěvovala a udržovali vzájemné vztahy. Je zřejmá značná intenzita dopadu jednání obžalovaného, při kterém došlo k usmrcení [REDAKCE], do soukromého života poškozených. Došlo k výraznému narušení integrity jejich vnitřní rodinné sféry, k přerušení a ukončení rozvoje a vytváření jejich vzájemných vztahů, charakteru rodinného života, představujících především kromě sociálních a morálních vztahů i vztahy materiální, tedy i možnost vzájemné materiální podpory ze strany usmrceného.

Poškozeným se doposud nedostalo žádného zadostiučinění, vyjma toho, že obžalovaný byl odsouzen k citelnému trestu odnětí svobody. Obžalovaný způsobil újmu úmyslně. Obžalovaný je nemajetný, na druhé straně je velmi mladý a není vyloučeno, že v budoucnosti může mj. nabýt finanční prostředky prací, dědictvím apod.

Při stanovení výše odčinění vycházel krajský soud z pomocného hlediska, kdy přihlížel při těchto úvahách k původní právní úpravě, tak jak byla vyjádřena v zákoně č. 40/1964 Sb., tedy občanském zákoně účinném do 31.12.2013. Podle ust. § 444 odst. 3 tohoto zákoníku byly stanoveny pevné paušální částky pro náhradu nemajetkové újmy ve výši 240.000,- Kč při narušení vztahu rodič – dítě a 175.000,- Kč při narušení vztahu sourozenců. Jednalo se o stanovení minimálních částek, na které měl nárok každý, který ve vztahu k usmrcenému byl ve vztahu rodič dítě, sourozenců nebo osob blízkých. Měla tedy na tuto částku nárok jak osoba, která ve vztahu k usmrcenému měla velice intenzivní příznivý, vřelý, citový vztah, stejně tak takový nárok měla osoba, která by ve vztahu k usmrcenému žádný takový citový vztah neměla, příp. měla vůči němu averzi, tedy nepřiznivý, konfliktní vztah. Z toho je zřejmé, že pokud má být nyní vyjádřen v odškodnění zásah do citové sféry poškozených, měla by částka tohoto odškodnění být výrazně vyšší než shora zmiňované částky paušální. Také je nezbytné přihlídnout k tomu, že od doby, kdy byly paušální částky náhrady nemajetkové újmy dle § 444 odst. 3 z.č. 40/1964 Sb. stanoveny z. č. 47/2004Sb. s účinností od 1.5.2004, došlo k výrazným ekonomickým změnám ve společnosti i v důsledku inflace. Významný je i zájem společnosti na posilování práv poškozených v trestním řízení proti pachatelům trestné činnosti. V tomto posuzovaném případě Krajský soud v Českých Budějovicích nezjišťuje žádné narušení ve vztazích mezi poškozenými a usmrceným, kdy se jednalo o pozitivně se vyvíjející rodinné vztahy. Se zřetelem k již k výše popsáným skutečnostem považuje soud za odpovídající částku odškodnění ve výši dvou a půl násobku původních paušálních částek. Při stanovení výše odškodnění pak vzal v úvahu i výši průměrného měsíčního výdělku v České republice za rok 2016 ve výši 28.324,- Kč, zaokrouhleno na celé tisícikoruny, tedy ve výši 28.000,- Kč.

Za použití těchto podpůrných hledisek pak stanovil nárok na odškodnění náležející otci usmrčeného [REDAKCE] ve výši dvou a půl násobku částky 240.000,- Kč, tedy dvou a půl násobku původní paušální částky stanovené zákonem č. 40/1964 Sb., což zhruba představuje dvacetijednásobek průměrné měsíční mzdy v České republice za rok 2016, tedy 600.000,-Kč. Stejným způsobem postupoval i u matky usmrčeného [REDAKCE]. U bratra usmrčeného [REDAKCE] a jeho sestry [REDAKCE], kde předpokládá krajský soud nižší intenzitu zásahu do citové soukromé sféry těchto poškozených, než tomu je u matky a otce, vychází také z dvou a půl násobku paušální částky původně stanovené zákonem č. 40/1964 Sb., která činila 175.000,- Kč. To představuje částku 437.000,- Kč a zhruba se jedná o patnáctinásobek průměrné měsíční mzdy za rok 2016.

Obžalovaný [REDAKCE] byl z těchto důvodů podle § 228 odst. 1 tr. řádu zavázán nahradit poškozeným pozůstalým jako přiměřené zadostiučinění za újmu na jejich přirozených právech a odčinění jejich duševních útrap poškozeným [REDAKCE] a [REDAKCE] každému požadovanou částku ve výši 270.703,- Kč, když přihlédl k již vyplacenému jednorázovému odškodnému, byť jde o nárok z jiného právního důvodu. Každému z poškozených sourozenců, [REDAKCE] a [REDAKCE], je obžalovaný povinen zaplatit jako přiměřené zadostiučinění za újmu na jejich přirozených právech a odčinění jejich duševních útrap požadovanou částku 400.000,- Kč.

Soud nemůže přiznat v adhezním řízení vyšší částku, než byla poškozenými požadována. Výše nemajetkové újmy musí být přiměřená, aby nešlo jen o formální gesto, musí být i reálná a fakticky dosažitelná a nemůže být ve vztahu k obžalovanému úplně likvidační, přičemž musí být u něho zachována alespoň určitá motivační stránka. Nikoli nepodstatným také zůstává fakt, že obžalovaný byl odsouzen k citelnému trestu odnětí svobody, což je významná složka satisfakce ve smyslu § 2951 odst. 2 obč. zákoníku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. řádu, § 252 tr. řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním

úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. řádu).

Krajský soud v Českých Budějovicích dne 12.7.2017

JUDr. Olga Smrčková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Adéla Cvetkovová